யன்மாலை தாழவும்,—முதிர்தர முழங்கும் வெவ்வாய் நொடிப்பு இணையி லாது விம்ம - முதிரமுழங்குகின்ற கொடிய வாயினின்றுமுண்டாகின்ற கடுஞ்சொல் ஒப்பின்றி யொலிக்கவும்.—விசைத்து எறி நோன் கைச் சூரல் துடிப்பு இணைத் திசை துழாவ - விசைகொண்டு வீசுகின்ற வலிய கையி லுள்ள பிரம்பின் வீச்சு இரண்டுதிசையையும் அளாவ,—செம்முகம் துளக்கி - செவ்விய முகத்தை அசைத்து,—கன்னக் கடிப்பிணை கவினச் சூழ்ந்தார் - காதிலணிந்த கடிப்பிணையானது அழகுசெய்யச் சூழ்ந்தார்கள். எ-று.

தாழவும், விம்மவும் எறி சூரல் என்க. வடதிசையைநோக்கி வீசி னால் அவ்வீச்சுத் தென்றிசையையும், தென்றிசையைநோக்கி வீசினால் அவ் வீச்சு வடதிசையையும் இவ்வாறே ஏனைத்திசைகளையும் அளாவும் என்பார், சூரற்றுடிப்பிணைத்திசைதுழாவ என்றார். கடிப்பிணை - குண்டலம். கஞ் சுகிமிலேச்சர் ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். (௮)

கிளைக்கடல் வளைவு மாலோன் கிளருடு வளைவு நீதி
திளைக்குநர்வளைவுந் தன்மச்செழுங்கலை வளைவுஞ் செஞ்சொல்
விளைக்குநர் வளைவுந் தேனு வேட்டவர் வளைவு மேரு
வளைக்கடல் வளைவு மற்றை மாகதர் வளைவு மொக்கும்.

இ-ள். கிளைக்கடல் வளைவும் ஆலோன் கிளர் உடு வளைவும் ஒக்கும் - (அரசனை) சுற்றமாகிய கடல் வளைந்துநிற்றலும் சந்திரனை விளங்குகின்ற நட்சத்திரங்கள் வளைந்துநிற்றலும் (தம்முள்) ஒக்கும்,—நீதி திளைக்குநர் வளைவும் தன்மச் செழும் கலை வளைவும் ஒக்கும் - அமைச்சர் வளைந்துநிற்றலும் தருமத்தையுணர்த்தும் செழிய நூல்கள் வளைந்துநிற்றலும்(தம்முள்)ஒக்கும்,—செஞ்சொல் விளைக்குநர் வளைவும் தேனு வேட்டவர் வளைவும் ஒக்கும் - செஞ் சொற்களாலாகிய கவிகளைப்பாடுவோர் வளைந்துநிற்றலும் தேனுவைவிரும்பி னோர்வளைந்துநிற்றலும் (தம்முள்) ஒக்கும்,—மற்றை மாகதர் வளைவும் மேரு வளைக்கடல் வளைவும் ஒக்கும் - மற்றைய மாகதர் வளைந்துநிற்றலும் மேரு வைச் சங்கையுடைய கடல் வளைந்துநிற்றலும் (தம்முள்) ஒக்கும். எ-று.

கொடைக்குத் தேனுவும் ஒலிக்குக் கடலும் உவமை என்க. வளைவு - சூழ்ந்துநிற்றல். நீதிதிளைக்குநர் - நீதியில் அமிழ்ந்தினோர்; எனவே மந்தி ரிகள் என்பது பெற்றாம். அமிழ்தல் ஈண்டுப் பலகாற்பயிறல். மாக தர் - வம்மிசபரம்பரையைப் புகழ்ந்துபாடுவோர். இது கடைநிலைத்தீபகமெ ன்னு மலங்காரம். (௯)

நகல்கடிந் தெவையுந் தன்ன நன்சரத் தடக்கும் வெய்ய
பகல்கடிந் தொளிருஞ் சோதிப் பன்மணிப் பீடத் தங்கண்
மிகல்கடிந் துலக மெல்லாம் வெண்குடை நிழற்றும் வேந்த
ரிகல்கடிந் திலங்கும் வேலா னின்னண மிருந்த காலை.

இ-ள். இன்னணம் - இவ்வாறு,—அங்கண் - அவ்விடத்து,—நகல் கடிந்து எவையும் தன்னை நன் கரத்து அடக்கும் வெய்ய பகல் கடிந்து ஒளிரும் சோதி - பிரகாசத்தைக்கெடுத்து எப்பொருளையும் தனது நல்ல கிரணத்தினுள்ளே அடக்குகின்ற வெப்பத்தையுடைய சூரியனை வென்று விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய,—பல் மணிப் பீடத்து - பல மணிகள்பதித்த பீடத்தின்கண்,—மிகல் கடிந்து உலகமெல்லாம் வெண்குடை நிழற்றும் - அடங்காமையை ஒழித்து உலகம்முழுவதும் வெண்கொற்றக்குடையை நிழலச்செய்யும்.—வேந்தர் இகல் கடிந்து இலங்கும் வேலான் - அரசர்களது பகையை நீக்கி விளங்குகின்ற வேற்படையையுடையவனுகிய திலீபமகாராசன்,—இருந்தகாலை - இருந்தபொழுதில். எ-று.

நகல் இகழ்வுமாம். இகல் போருமாம். பீடத்து இருந்தகாலை எனவும், நிழற்றும் வேலான் எனவும் இயைக்க. (௧௦)

இடைந்ததொன் றிலநன் னீதி யிருங்கலை யுணர்வி னென்று
நடந்ததொன் றுடையீர் கேண்மி னற்கலை யேனு மீறிக்
கடந்ததொன் றில்லை யெங்குங் கலந்தெழீக் கடந்துமுள்ளங்
கிடந்ததொன் றென்னப் பேசு கிற்கிய தொடங்கி னானே.

இ-ள். இடைந்தது ஒன்று இல நன்னீதி இருங்கலை உணர்வின் என்று நடந்த தொன்று உடையீர் - தீங்கு சிறிதுமில்லாத நல்ல நீதிநூலறிவிலே மிக்குச் சென்ற பழமையையுடையீர்,—கேண்மின் - கேளுங்கள்,—நல் கலையேனும் மீறிக் கடந்தது ஒன்று இல்லை - நல்ல நூல்களாயிருந்தாலும் (என் உள்ளத்தை) வென்று கடந்தது ஒன்றேனுமில்லை,—எங்கும் கலந்து எழீஇக் கடந்தும் உள்ளம் ஒன்று கிடந்தது என்ன - எக்கருமங்களிலும் கலந்து (அவற்றிலே) மேற்பட்டு முற்றுவித்தும் மனத்திலே ஓர்கருமம் (கடத்தற்கரிதாகக்) கிடந்ததென்று,—பேசுகிற்கிய தொடங்கினன் - சொல்லும்படி தொடங்கினன். எ-று.

இல் இடைநிலை ஆற்றலுணரநின்றது. (௧௧)

தன்மையி னமைந்து முன்னர்த் தவத்திடைத் தலைநின் றின்மை
புன்மையி னடாது நாளும் பெறத்தகும் புரவிற் றாகிப்
பன்மையி னடைந்த பேற்றிற் பகர்வரு மைந்தற் பேறொன்
றின்மையி னுயங்குகின்றே னிதுவென்ன துளத்த தன்றே.

இ-ள். தன்மையின் அமைந்து - (தவத்திற்குரிய) தன்மைகளோடுபொருந்தி,—முன்னர்த் தவத்திடைத் தலைநின்று - முன்னரே தவத்திலே மேற்பட்டுநின்றும்,—இன்மை புன்மையின் அடாது - வறுமையைக் கீழ்மையோடு பொருந்தாது,— நாளும் பெறத்தகும் புரவு ஆகி - நாடோறும் (யாரும்) பெறத்தக்க கொடையைப்பொருந்தியும்,—பன்மையின் அடைந்த பேற்றில் - பலவாக (யான்) அடைந்த பேறுகளுள்ளே,—பகர்வு அரும்

மைந்தற்பேறு ஒன்று இன்மையின் உயங்குகின்றேன் - சொல்லற்கரிய புதல்வற்பேறு ஒன்று இல்லாமையினாலே வருந்துகின்றேன் - இது என்னது உளத்தது - இதுவே எனது உளத்தின்கட்கிடந்தது. எ-று.

இற்று - சாரியை. தவமும் தானமுமாகிய இரண்டனையுஞ் செய்து யானடைந்தபேற்றில் என்க. தவத்திற்குத் தன்மையினமைதலும் தானத்திற்கு இன்மையடையாமையும் இன்றியமையாமையின் இங்ஙனங்கூறினார்.

கரமலர் பற்றற் காய பற்றொடுங் கரையுங் காணா
துரமல ரின்ன லாழி யுட்புதை யூறு தீரச்
சுரமலர் சுருதி வாய்மைத் தொல்லைநங் குரவன் பாத
வரமலர் புணைக்கோ ணேரின் வலித்தது முண்டு மாதோ.

இ-ள். கரமலர் பற்றற்கு ஆய பற்றொடும் கரையும் காணாது - கைமலரால் பற்றற்குரிய பற்றுக்கோட்டோடும் கரையையுங் காணாமல்,—உரமலர் இன்னல் ஆழி உள் புதை ஊறு தீர - மனமாகியமலர் துன்பக்கடலின்கண் அமிழ்ந்திய இடையூறுநீங்க,—சுரம் மலர் சுருதி வாய்மைத் தொல்லை நம் குரவன் பாத வரமலர் புணைக்கொள் நேரில் - சுரங்கள்பரந்த வேதத்தின் மெய்ப்பொருளை அறிந்த பழைய நமது குருவின்பாதமாகிய மேலாகிய மலரைப் புணையாகக்கொள்ளுதலைப் பொருந்தினால், — வலித்ததும் உண்டு - (யான்) கருதியதாகிய புத்திரப்பேறும் உண்டு. எ-று.

காணாது புதை ஊறு தீர கொள்நேரின் உண்டு என இயைக்க. கோள் நீட்டல்விகாரம். (கங)

பொய்விடா திருந்த வெய்ய புன்பவக் கடலை நீக்கு
மெய்விடா தியைந்த வன்ன விழுத்துணைப் புணையை யானே
கைவிடா விரிந்த வாழி நற்கரை காணுங் காறுங்
கைவிடா தமைந்தேன் வையங் காக்குமி னீர்க ளென்றான்.

இ-ள். பொய் விடாது இருந்த வெய்ய புன் பவக் கடலை நீக்கும் மெய் விடாது இயைந்த - அறியாமை நீங்காதிருந்த கொடிய எளிய பிறவியாகிய கடலைக் கடக்கின்ற உண்மை நீங்காது இயைந்துள்ள,—அன்ன விழுத்துணைப் புணையை - அந்தச் சிறந்த துணையாயுள்ள (குருவின் பாதமாகிய) தெப்பத்தை,—கைவு இடா விரிந்த ஆழி நல்கரை காணும் காறும் - (புத்திரப்பேறின்மையாலாகிய) வருத்தத்தைக்கொடுத்துப் பரந்த கடலின் நல்ல கரையைக்காணும்வரைக்கும்,—யான் கைவிடாது அமைந்தேன் - யான் பற்றிக்கொண்டேன்,—நீர்கள் வையம் காக்குமின் என்றான் - நீங்கள் பூமியைக் காத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றான். எ-று.

இயைந்தபுணையைக் கைவிடாது அமைந்தேன் என இயைக்க. பொய் நிலையாமையுமாம். கைவிடாவிரிந்தஆழி எனவே துன்பக்கடல் என்பது பெறப்படும். (கச)

என்றலு மதிமிக் காரு மெறுழிலா விளைய னேமைக் [றி
குன்றென வுரைத்தற் கென்னோ குணஞ்செய்தே மென்னக்கூ
யின்றுணை முனிவற் சேரி னிரும்பலன் றருநாள் வீணிற்
பின்றலின் றென்னு மாற்றா னம்முறை பெரிதி னேர்ந்தார்.

இ-ள். என்றலும் - என்று அரசன் கூறுதலும்,—மதிமிக்காரும் - மந்திரிமாரும்,—எறுழ் இலா இளையனேமைக் குன்றென உரைத்தற்கு - வலியில்லாத இளையேங்களை வலியுடைய மலைபோன்றேமென்று சொல்லுதற்கு,—என் குணம் செய்தேம் என்னக் கூறி - என்ன குணஞ்செய்தோமென்று சொல்லி,—இன் துணை முனிவற் சேரின் - இனிய துணையாகிய முனிவனை அடையின்,—இரும்பலன் தரு நாள் வீணில் பின்றல் இன்று என்னும் ஆற்றால் - பெரியபயனைத்தருகின்றநாள் வீணகத் தாமதித்தலில்லையென்னுந் தன்மையினுல்,—அ முறை பெரிதின் நேர்ந்தார் - அக்கடமைக்கு மிகவும் உடன்பட்டார். எ-று.

மலை கலங்காநிலைக்கு உவமை. அன் - சாரியை. (கஉ)

மோடுடைக் கடாத்த வெற்பு மத்தக முன்றா ளூன்றுஞ்
சேடுடைச் சீய வேற்றுச் செம்பொ னாசனத்தை நீங்கிக்
கோடுடைக் களிநல் யானைக் கோமகன் விதியிற் கூறும்
பீடுடைப் பெரிய பூசை பிதாமகற் கருளி னானே.

இ-ள். கோடு உடைக் களி நல் யானைக் கோமகன் - (அப்பொழுது) கோட்டினையுடைய களிப்பைக்கொண்ட நல்ல யானைப்படையையுடைய அரசன்,—மோடு உடைக் கடாத்த வெற்பு மத்தகம் முன்தாள் ஊன்றும் - பெருமையினையுடைய யானையின் மத்தகத்தில் முன்காலையூன்றிய,—சேடு உடைச் சீய ஏற்றுச் செம் பொன் ஆசனத்தை நீங்கி - பெருமையினையுடைய சிங்கேற்றினாற்சுமக்கப்படும் சிவந்த பொன்னாற்செய்த ஆசனத்தை நீங்கி,—விதியில் கூறும் பீடு உடைப் பெரிய பூசை பிதாமகற்கு அருளினன் - விதிப்படி சொல்லப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மூதற்பூசையைப் பிரமாவுக்குச்செய்தான். எ-று.

ஊன்றுஞ் சீய ஏறு என்க. கூறல் நூல்களிற்சொல்லுதல். (கந)

ஒதுக்கற வரசர் தாழ்போ தொன்றொடொன் றுரிஞ்சி யோங்
புதுக்கதிர் மகுடகோடி யுக்கன பொற்றா ளெல்லாம் [கும்
விதுக்கொழுந் தனைய வெண்சா மரைவிசைக் காலின் வீழ்தார்
மதுக்கலந் தசும்ப தாக மாமணி வாயில் புக்கான்.

இ-ள். ஒதுக்கு அற அரசர் தாழ் போது ஒன்றொடு ஒன்று உரிஞ்சி ஒங்கும் - விலகுதலின்றி (வாயிலில்நிற்கும்) அரசர்கள் வணங்கும்பொழுது ஒன்றோடொன்று உரோஞ்சுற்று விளங்கும்,—புதுக் கதிர் மகுடகோடி

உக்கன பொன் றாளெல்லாம் - புதிய கிரணங்களை வீசுகின்ற மகுடகோடிகள் சொரிந்தனவாகிய பொற்றூள்களெல்லாம்,—விதுக்கொழுந்து அனைய வெண்சாமரை விசைக் காலின் வீழ் தார் மதுக் கலந்து அசும்பது ஆக - சந்திரனது இளங்கிரணத்தை ஒத்த வெள்ளிய சாமரைகளின் விசைக்காற்றினால் விழுகின்ற மாலையிலுள்ள தேனோடுகலந்து வழுக்குநிலமாகும்படி,—மாமணி வாயில் புக்கான் - மாணிக்கமணிகள்பதித்த கோபுரவாயிலை அடைந்தான். எ-று.

பொற்றூளெல்லாம் கலந்து அசும்பதாகப் புக்கான் என இயையும். உரிஞ்சி..........பொற்றூளெல்லாம் என்பதற்கு உரோஞ்சுதால் உக்கனவாகிய பொற்றூளெல்லாம் என முடித்துப் பொருள்கோடலுமொன்று. இப்பொருட்கு மகுடகோடியுக்கன என்பது நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம் வேற்றுமைத்தொகை. (கஎ)

அரம்புதை யயில்வேன் மன்ன ராகவொண் களபத் தங்கண்
குரம்புதை தரவே வாளி பாய்தருங் கொற்ற மாவோன்
பரம்புதை மூலைக்கொல் யானை யவளொடும் பணியி னுச்சி
யுரம்புதை பரிதி நோன்றா ளொண்மணித் தேர னானன்.

இ-ள். அரம் புதை அயில் வேல் மன்னர் ஆக ஒண் களபத்தங்கண் குரம் புதைதர - அரம் அராவிய கூரிய வேற்படையையுடைய அரசரது மார்பிலணிந்த ஒள்ளிய களபச்சாந்தின்கண் குளம்புபுதையும்படி,—வாளி பாய்தரும் கொற்றமாவோன் - மண்டலமாயோடுகின்ற குதிரையையுடையவனாகிய திலீபனானவன்,—பரம் புதை மூலைக் கொல் யானை அவளொடும் - பாரஞ்செறிந்த மூலையாகிய கொல்லுகின்ற யானையையுடைய அச்சுதக்கிளையோடும்,—பணியின் உச்சி உரம் புதை பரிதி நோன் தாள் ஒண் மணித் தேரன் ஆனான் - (சேடனாகிய) பாம்பின் உச்சியிலே வலிதாக அழுந்துகின்ற வட்டமாகிய வலிய உருளையைக்கொண்ட ஒள்ளிய மணிகளையுடைய தேரினிடத்தனானன். எ-று.

குதிரையையுடையோன் யானையையுடையவளோடு தேரனானன் என்பதுந்தோன்றவைத்தார் என்க. (கஅ)

மின்னொன்று பிறையும் வில்லு முகங்கொண்டு மேகந் தாங்கிப்
பின்னின்று விளங்கச் செய்ய சுடரொன்று பெரிய தேரி
னென்னின்றகரங்கண்மாறித்தண்ணின்றங்கிலங்கவிம்பர்ச்[ன்
சொன்னின்றநெறிச்சென்றாங்குப்போயினன் றாய்மையுள்ளோ

இ-ள். மின் ஒன்று பிறையும் வில்லும் முகம் கொண்டு மேகம் தாங்கிப் பின் நின்று விளங்க - மின்னலொன்று பிறையையும் வில்லையும் முகத்தேகொண்டு மேகத்தைச் சுமந்து பின்னே நின்று விளங்க,—செய்ய சுடர் ஒன்று - செஞ்ஞாயிறொன்று,—எவ் நின்ற கரங்கள் மாறித் தண் நின்று

இலங்க - ஒளிநிலைபெற்ற கிரணங்கள் (வெப்பம்) நீங்கிக் குளிர்ச்சி நிலைபெற்று விளங்கும்படி,—பெரிய தேரில் இம்பர் சொல்நின்ற நெறிச் சென்றாங்கு - பெரிய தேரிலே இப்பூமியிற் சொல்லப்பட்டவழியிற் சென்றாற்போல,—தூய்மையுள்ளோன் போயினன் - சுத்தமுள்ளோனாகிய திலீபன் சென்றான். எ-று.

விளங்கச்சென்றாங்கு இலங்கச்சென்றாங்கு எனத் தனித்தனி முடிக்க. இல்பொருளுவமை. அருளுடைமைபற்றித் தண்ணின்றிலங்க என்றார். மின் - சுதக்கிணை. (௧௯)

மேனகு வென்றித் தானை யதனொடுந் தொடரு மிக்க
கோநகர் நிறுவி யேகிக் குலவிய வடிமா நாகர்
தூநகர் வளைப்ப வானித் துளங்கொளி யுச்சி வான
மாநகர் வளைக்கும் வேலி வளநகர் நீங்கினானே.

இ-ள். மேல் நகு வென்றித் தானையதனொடும் தொடரும் மிக்க கோநகர் நிறுவி ஏகி - மேலாக விளங்குகின்ற வெற்றியையுடைய சேனைகளோடும் பின்றொடர்ந்து வருகின்ற அரசர்களை நகரத்தில் (நிற்குமாறு) நிறுவிச் சென்று,—குலவிய அடி மா நாகர் தூநகர் வளைப்ப - விளங்கிய அடியானது பெரிய நாகரது சுத்தமாகிய நகரை (ச் சென்று) சூழ,—வானித் துளங்கு ஒளி உச்சி வான மாநகர் வளைக்கும் வேலி - கொடியையுடைய விளங்குகின்ற ஒளிபொருந்திய உச்சியானது விண்ணுலகத்தைச் சென்றுசூழ்ந்த மதிலையுடைய,—வள நகர் நீங்கினான் - வளம்பொருந்திய அந்தநகரத்தை விட்டுநீங்கினான். எ-று.

கோ சாதியொருமை. ஏகி நீங்கினான் எனவும், வளைப்ப வளைக்கும் வேலி எனவும் இயைக்க. (௨௰)

வேறு.

சுரிக்கடை வளைநிலாக் குவளைத் தூமடற்
பரிக்கடை திறத்தலும் பதுமந் தாழ்ந்துசெல்
சரிக்கடை மீண்டிரா வுணவெற் றாமுண
வரிக்கடை பாண்செயு மருத மெய்தினான்.

இ-ள். சுரிக்கடை வளை நிலா - சுரித்தலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட சங்குகளின் நிலாவானது,—குவளைத் தூமடல் பரிக்கடை திறத்தலும் - குவளையினது சுத்தமாகிய இதழாகிய அடைத்தவாயிலைத் திறந்தவளவில்,—பதுமம் தாழ்ந்து செல் சரிக்கடை வரிக்கடை மீண்டு - தாமரைமலர்கள் குவிதலால் சென்றவழியே வண்டுகள் மீண்டு,—இரா உணவு எல் தாம் உண பாண் செயும் - இராக்காலத்துக்குரிய உணவைப் பகற்காலத்திலே தாமுண்ணும்படி பாடுகின்ற,—மருதம் எய்தினான் - மருதநிலத்தை அடைந்தான். எ-று.

வளை ஆகுபெயர். தாழ்ந்து என்னும் எச்சம் ஏதுப்பொருட்டு. (௨௧)

வரிப்படு கரமலர் மன்னற் காறெலாம்
விரிப்பதுங் குயில்களான் மெல்லி தேமொழி
தெரிப்பதும் பிரமரத் திரளிற் பண்ணிசை
பரிப்பது மந்நிலப் பணியிற் றுயதே.

இ-ள். மன்னற்கு ஆறெலாம் வரிப்படு கரமலர் விரிப்பதும் - திலீப மகாராசனுக்கு வழிகளிலெல்லாம் இரேகைகள்பொருந்திய கைமலர்களை விரிப்பதும்,—குயில்களான் மெல்லி தேமொழி தெரிப்பதும் - குயில்களினோசையால் சுதக்கிணையின் இனியமொழியைத் தெரிவிப்பதும்,— பிரமரத் திரளில் பண் இசை பரிப்பதும் - வண்டுக்கூட்டங்களாற் பண்ணமைந்த இசையைப்பாடுவதும்,—அ நிலப் பணி ஆயது - அந்தநிலத்தின்தொழிலாயது எ-று.

இற்று சாரியை. விரிப்பதும், தெரிப்பதும், பரிப்பதும் அந்நிலப்பணி ஆயது என்க. அரசனைக்கண்டோர் உபசாரங்கூறுமிடத்துக் கையைவிரித்துக்கூறுவது வழக்காதலின் கரமலர்விரிப்பதும் என்றார். கரம் என்பதற்கியைய வரிப்படும் என்னும் அடை புணர்க்கப்பட்டது. குயில்கள் - ஆகுபெயர். (௨௨)

ஒளித்தகு வேலற்கண் டுற்ப லத்தகண்
களித்தலு மரைமுக மலர்ந்து கட்டுளி
துளித்தலு மடியுறை யாகத் தூயமுத்
தளித்தலு மல்லதை யறிகி லாததே.

இ-ள். ஒளித்தகு வேலற் கண்டு - ஒளியாற்றக்க வேலையுடையவனாகிய திலீபமகாராசனைக் கண்டு,—உற்பலத்த கண் களித்தலும் - நீலோற்பலமாகிய கண்கள் களிப்புறுதலும்,—மரைமுகம் மலர்ந்து கட்டுளி துளித்தலும் - தாமரையாகிய முகமலர்ந்து கண்ணீர்த்துளி துளித்தலும்,—அடி உறையாகத் தூயமுத்து அளித்தலும் அல்லது - பாதகாணிக்கையாகச் சுத்தமாகிய முத்தைக் கொடுத்தலுமன்றி,—அறிகிலாதது - வேறொன்றையும் (அம்மருதம்) அறியாததன்மையையுடையது. எ-று.

அத்து, அ, ஐ சாரியைகள். மருதம் தோன்றா எழுவாய்; பின்வருவனவுமன்ன. கட்டுளி - கண்ணீர்த்துளியும் தேன்றுளியுமாம். (௨௩)

அரும்பிய மூளைக்கொள்பா லிகைசெய் யாகவான்
சுருங்கைநீ ரொலிமுழ வொலியிற் றுண்ணெனக்
கரும்பொடு கதலிபூ கதமுங் காண்வர
விரும்புற வெங்கணும் விழவுஞ் செய்ததே.

இ-ள். செய் அரும்பிய மூளைக்கொள் பாலிகையாக - (நெல்முதலிய பயிர்களையுடைய) வயல் அரும்பிய முளையைக்கொண்ட பாலிகையாக,— வான் சுருங்கை நீர் ஒலி முழவு ஒலியில் துண்ணென - பெரிய மதகுகளாற்பாயும் நீரொலி முழவினொலியைப்போலத் துண்ணென்றொலிக்க,— கரும்பொடு கதலி பூகத்தும் காண்வர - கரும்போடு வாழைகளும் கமுகுகளும் காணப்படலால்,—விரும்புற எங்கணும் விழவும் செய்தது - (அரசன் விரும்பும்படி) எவ்விடத்தும் விழவையும் (அம்மருதம்) செய்தது. எ-று.

விழா - கொண்டாட்டம். (உ௪)

புள்ளுலாந் தொடையினா னெறிசெல் புன்கணெஞ்
சுள்ளுகா தற்பரி வுடனின் றூட்டுதேன்
விள்ளுபாற் றகட்டிதழ் வனச வெள்ளியம்
வள்ளமேற் கொடுதக வேந்தி மன்னுமே.

இ-ள். புள் உலாம் தொடையினன் நெறி செல் புன்கண் - வண்டுகள் படிகின்ற மாலையையுடையவனாகிய திலீபன் வழிவருகின்ற வருத்தத்தை,— நெஞ்சு உள்ளு காதல் பரிவுடன் நின்று - மனத்தில் நினைக்கின்ற அன்பினலாகிய வருத்தத்தோடும் நின்று,—ஊட்டு தேன் - (அதுதீர) உண்பிக்கின்ற தேனை,—விள்ளு பால் தகட்டு இதழ் வனச வெள்ளி வள்ளம் மேல்கொடு - (அம்மருதம்) விரிந்த பால்போலும் பரந்த இதழ்களையுடைய தாமரைமலராகிய வெள்ளிக்கிண்ணங்களின்மீதுகொண்டு,—தக ஏந்தி மன்னும் - தகைமைபொருந்த ஏந்திநிற்கும். எ-று.

அரசனுக்கு வழிவந்த வருத்தத்திற்குத் தேனை மருதம் வெள்ளிவள்ளத்தில் மரியாதையாக ஏந்திநிற்கும் என்பதாம். மரியாதை வெள்ளிக்கிண்ணத் தேந்தல். (உ௫)

செய்யதா மரையனஞ் சிறிய பார்ப்பினை
மெய்யதாஞ் சிறைகொடங் கெதிர்வி ளங்கலா
னெய்யதாம் வேலற்கு நினைந்த வப்பலங்
கையதா நிமித்தமுங் காட்டு கின்றதே.

இ-ள். செய்ய தாமரை அனம் - செந்தாமரைமலரின்மேல் இருக்கும் அன்னம்,—சிறிய பார்ப்பினை மெய்யதாம் சிறைகொடு அங்கு எதிர் விளங்கலால் - சிறிய குஞ்சினை மெய்யின்கணுள்ளதாகிய சிறைகளால் அடக்கிக்கொண்டு அங்கே முன்னிலையில் விளங்குதலால்,—நெய்யது ஆம் வேலற்கு - நெய்பூசிய வேற்படையையுடையவனாகிய திலீபமகாராசனுக்கு,— நினைந்த அப்பலம் கையது ஆம் நிமித்தமும் காட்டுகின்றது - (அவன்) கருதிய அப் (புத்திரப்) பேறு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும் (என்னுமொரு) நிமித்தத்தையும் (அம்மருதம்) காட்டுகின்றது. எ-று.

தாமரையில் அன்னம் விளங்கலால் எனினுமாம். (உ௬)

கிரிநிலமேலெழு பரிதிக் கேழ்கதிர்
விரிநில மெங்கணும் விளங்கு மாழியான்
றெரிநில நான்கினுட் சிறந்த வின்னணம்
புரிநில மிறந்துபோய்ப் புறவ மெய்தினன்

இ-ள். கிரி நிலம் மேல் எழு பரிதிக் கேழ் கதிர் விரிநிலமெங்கணும் விளங்கும் ஆழியான் - மலையிடத்தினின்றும் மேலெழுகின்ற சூரியனது நிறம் பொருந்திய கிரணங்கள் பரக்கின்ற பூமிமுழுவதுஞ் (சென்று) விளங்குகின்ற ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடையவனாகிய திலீபன்,—தெரிநிலம் நான்கினுள் சிறந்த இன்னணம் புரிநிலம் இறந்துபோய் - (நூல்களால்) தெரிக்கப்பட்ட நிலங்கள் நான்கினுள்ளும் மேலானதாகிய இவ்வாறு (அரசனுக்கு உபசாரங்களைச) செய்கின்ற மருதநிலத்தைக் கடந்துசென்று,—புறவம் எய்தினன் - முல்லைநிலத்தை அடைந்தான். எ-று.

சிறந்த நிலம், புரிநிலம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (உஎ)

ஐவரு குங்குமத் தாத ளாயகா
றைவரு சீதளச் சரிநெ ருக்குமாற்
பொய்வரு நுண்ணிடை சாயற் பொற்பினைக்
கைவரு மினமெனக் கலந்த மஞ்ஞையே.

இ-ள். பொய்வரு நுண் இடை சாயல் பொற்பினை - பொய்யாந்தன்மை வரப்பெற்ற நுண்ணிய இடையையுடையவளாகிய சுதக்கிணையினது சாயலின்பொலிவை,—கைவரும் இனமெனக் கலந்த மஞ்ஞை - பழகிய (தம்) இனமென்று கருதி அடைந்த மயில்கள்,—ஐவரு குங்குமத் தாது அளாய கால் தைவரு - அழகுபொருந்திய குங்குமப்பூந்தாதை அளாவிய (தென்றற்) காற்றுவந்து பரிசிக்கின்ற,—சீதளச் சரி நெருக்கும் - குளிர்ச்சிபொருந்திய வழியை நெருக்கும். எ-று.

மஞ்ஞைநெருக்கும் என்க. செல்லவிடாது நெருக்கிக்கொள்ளும் என்ற கைவரும் என்பதற்குத் தம்மிடத்தேவந்த எனினுமாம். (உஅ)

அச்சநாட் டுருவொலி யகற்ற வஞ்சிநின்
றெச்சநாட் டங்கொடு சூழ வெய்துமாற்
கச்சநாட் டுந்தடங் கொங்கை கைகொளா
நச்சநாட் டம்பெறு மருண்ட நவ்வியே.

இ-ள். கச்சு நாட்டும் தடம் கொங்கை கைகொளா நச்சு நாட்டம் பெறு - கச்சு அணியப்பெற்ற பெரிய முலைகளையுடையவளாகிய சுதக்கிணையினது உள்ளங்கையுளடங்காத நஞ்சுபோன்ற கட்பார்வையைப்பெற்று,—மருண்ட நவ்வி - (தம் இனமென்று) மயங்கிய மான்கள்,—அச்ச நாட்டு

உருள் ஒலி அகற்ற அஞ்சி நின்று - அச்சிலே நாட்டிய உருளையின் ஒலி தூரத்த அச்சமுற்று நின்று,—எச்சு நாட்டம் கொடு சூழ எய்தும் - குறைந்த பார்வையைக்கொண்டு சூழவந்தடையும். எ-று.

அச்சமுறுதலால் தூரத்துநின்றே சூழவந்தடையும் என்க. கைகோளா எச்சுநாட்டம் என்பது குடங்கையினகன்றவிழி என்பதுபோல நின்றது.

உருப்புவண் புகையெழு முருட்டு ளைப்புற
நெருப்பினின் வீழ்வபோ னெறியி னேருமாற்
கருப்புமென் மொழிசெழுங் களபச் செந்தனப்
பொருப்பினை நோக்கிய நேமிப் புட்களே.

இ-ள். கரும்பு மென்மொழி செழும் களபச் செம் தனப் பொருப்பினை நோக்கிய நேமிப் புட்கள் - கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியினையுடையவளாகிய சுதக்கிணையினது செழிய களபச்சாந்தையணிந்த செம்மையாகிய தனமலையைநோக்கிய சக்கரவாகப்பறவைகள்,—உருப்பு வண் புகை எழும் உருள் துளைப்புற நெருப்பினில் வீழ்வபோல் - வெப்பமான மிக்க புகை எழாநின்ற உருளையின் துளைப்புறத்தில் எழுகின்ற நெருப்பின்கண் வீழ்வனபோல,—நெறியில் நேரும் - வழியில் (வந்து) எதிரும். எ-று.

நோக்கிய நேமிப்புட்கள் (இனமென்று) வந்துநேரும், (தோற்றமையால்) வீழ்வபோல் வந்துநேரும் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (௩௦)

செஞ்சுடர்க் காசினைக் கனியிற் றீண்டுபு
சஞ்சடர்த் திடமணித் தேரிற் சாய்மால்
விஞ்செழிற் கனங்குழை மென்சொற் றேனினைத்
தஞ்செவிப் படுத்திய கிள்ளைச் சாதமே.

இ-ள். விஞ்சு எழில் கனம் குழை மென் சொல் தேனினைத் தம் செவிப் படுத்திய - மிகுந்த அழகுபொருந்திய கனத்த குழையையுடையாளாகிய சுதக்கிணையின் மெல்லிய சொல்லாகிய தேனைத் தமது செவியிலே பெற்றுக்கொண்ட,—கிள்ளைச் சாதம் - இளங்கிளிகள்,—செஞ்சுடர்க் காசினை கனியில் தீண்டுபு - செவ்வொளியையுடைய இரத்தினங்களைக் (கொவ்வைக்) கனியென்று கருதுதலினாலே கவ்வி,—சஞ்சு அடர்த்திட மணித் தேரில் சாயும் - (அலைகள் தம்) அலகை உறுத்துதலினால் அழகிய தேரில்விழும். எ-று.

தீண்டுபு சாயும் என வினைமுடிபுசெய்க. இது மயக்கவணி. (௩௧)

அந்தரச் சிற்றிடை பொருட்டி லாங்கிவை
வந்திரைத் தருநெறி தோறு மண்டலாற்
றந்திரத் தமர்புரி சமர வேலுடை
வெந்திறற் குரிசிலுன் விரும்பி நோக்கியே.

இ-ள். அந்தரச் சிற்றிடை பொருட்டில் ஆங்கு இவை வந்து இரைத்து - ஆகாயத்தை ஒத்த சிறிய இடையையுடையவளாகிய சுதக்கிணையின் பொருட்டாக அங்கே இவைகள் வந்து ஒலித்து,—அரு நெறிதோறும் மண்டலால் - அரிய வழிகள்தோறும் நெருங்கலால்,—தந்திரத்து அமர்புரி சமர வேல் உடை வெம் திறல் குரிசில் - சேனைகளோடு போரைச்செய்கின்ற வேற்படையை ஏந்திய கொடிய வலியையுடையவனாகிய திலீபன்,—விரும்பி நோக்கி - அவற்றை விரும்பிப் பார்த்து. எ-று.

புரிகுரிசில் என இயைக்க. சமரம் - போர்; வேலுக்கு அடை. தான் - அசை. இது குளகம். (௩௨)

பைங்தொடி சாயலை நோக்கும் பார்வையைச்
சிந்தையி லிருத்திடுஞ் செவியிற் செஞ்சொலை
முந்துற வைத்திடு மூரிக் கைகளாற்
சந்தணி கொங்கையைத் தழுவி நிற்குமே.

இ-ள். பைங் தொடி சாயலை நோக்கும் - பசிய வளையலையணிந்த சுதக்கிணையின் சாயலைப் பார்ப்பான்,—பார்வையைச் சிந்தையில் இருத்திடும் - அவளது பார்வையை மனத்தில் இருத்துவான்,—செஞ்சொலை செவியில் முந்துற வைத்திடும் - செவ்விய சொல்லைச் செவியின்கண் முன்னரே வைப்பான்,—மூரிக் கைகளால் சந்து அணி கொங்கையைத் தழுவி நிற்கும் - வலிய கைகளால் சந்தனத்தை அணிந்த தனங்களைத் தழுவிநிற்பான். எ-று.

உவமைப்பொருள்களைநோக்கி அவற்றின் உவமேயப்பொருள்கள் சிறத்தலால் அவற்றை விரும்புவான் என்க. (௩௩)

இன்னண முவகைகொண் டிதய வாரிச
மன்னிய களிபுறம் வளர்ந்து வாடிய
பொன்னிவர் வதனவம் புயம லர்த்திட
நன்னெறி கடந்தன னும வேலினன்.

இ-ள். நாம வேலினன் - அச்சத்தைச்செய்கின்ற வேற்படையையுடையவனாகிய திலீபன்,—இன்னணம் உவகை கொண்டு - இவ்வாறு மகிழ்ச்சிகொண்டு,—இதய வாரிசம் மன்னிய களி புறம் வளர்ந்து வாடிய பொன் இவர் வதன அம்புயம் மலர்த்திட - இதயகமலத்தில் நிலைபெற்ற களிப்பானது புறத்தேவளர்ந்து வாட்டமுற்ற அழகுபொருந்திய முகத்தாமரையை மலர்த்த,—நல் நெறி கடந்தனன் - நல்லவழியைக் கடந்தான். எ-று.

கொண்டு கடந்தனன் என இயைக்க. (௩௪)

கூர்ந்தொளிர் நளினவான் கொட்டைக் கட்டினை
யீர்ந்திணை ரேந்திவந் திறைக்குந் தென்றலைபி

னூர்ந்தநு கூலமே செய்ய வோகையாற்
சேர்ந்தன னம்முனி தில்லத் தெல்லையே.

இ-ள். கூர்ந்து ஒளிர் நளின வான் கொட்டைக் கட்டினை ஈர்ந்து - மிக்கு விளங்குகின்ற தாமரையின் பெரிய பொகுட்டின் திரட்சியை அரிந்து,—இணர் ஏந்தி வந்து இறைக்கும் தென்றல் - மகரந்தங்களைத் தாங்கி வந்துசொரியுந் தென்றலானது,—பின் ஊர்ந்து அநுகூலம் செய்ய - பின்னுறச்சென்று புத்திராநுகூலத்தைக் காட்ட,—ஓகையால் அம்முனி தில்லத்து எல்லை சேர்ந்தனன் - மகிழ்ச்சியோடு அம்முனிவரது காட்டினெல்லையை அடைந்தான். எ-று.

தென்றல் பின்னாகவருதல் அநுகூலமாதல்பற்றி இங்ஙனங்கூறினர்.()

சேல்வரை கரியகட் டிருவ னாளொடு
நூல்வரை விளங்குதேர் நொய்தி னீங்கினான்
சால்வரை யிரும்பிடி யோடுந் தாழ்விலா
மால்வரை யிழிந்ததோர் களிற்றின் மாட்சியான்.

இ-ள். சால் வரை இரும்பிடியோடும் தாழ்வு இலா மால்வரை இழிந்ததோர் களிற்றின் மாட்சியான் - மேன்மைபொருந்திய பெரிய பிடியோடும் குற்றமில்லாத பெரிய மலையினின்றும் இறங்கிய ஒரு களிற்றுயானையின் றன்மையையுடையவனாய்,—சேல்வரை கரிய கண் திரு அன்னாளொடும் - சேலைநிகர்த்த கரிய கண்களையுடைய இலக்குமியை யொத்தவளாகிய சுதக்ஷிணையோடும்;—நூல்வரை விளங்கு தேர் நொய்தின் நீங்கினான் - நூல் விதிப்படி (செய்து) விளங்குகின்ற தேரை விரைவாக நீங்கினான். எ-று.

நீங்கினவன் களிற்றின்மாட்சியை ஒத்தான் என முடித்துப் பொருள் கோடலுமாம். (௩௬)

பொருள்பட யாவையும் புரக்கு வானிடை
யருள்பட மறைபுக லறிஞர் தம்முளே
தெருள்பட வொருதனிச் சிறுமை யாருளத்
திருள்பட வந்திவந் திறுத்த தென்பவே.

இ-ள். பொருள்பட யாவையும் புரக்குவானிடை அருள்பட - பயன்படும்படி எவற்றையுங் காக்கின்றவனாகிய திலீபனிடத்தில் (முனிவனுடைய) அருளுண்டாகவும்,—மறை புகல் அறிஞர் தம் உள்ளே தெருள்பட - வேதத்தை அத்தியயனஞ்செய்யும் முனிவர்களுடைய உள்ளத்தே தெளிவு பொருந்தவும்,—ஒரு தனிச் சிறுமையார் உளத்து இருள்பட - ஒப்பற்ற பிரிவாகிய சிறுமையையுடையாரது மனத்தில் மயக்கமுண்டாகவும்,—அந்தி வந்து இறுத்தது - அந்திக்காலம் வந்துசேர்ந்தது. எ-று.

தெளிவு - தியானம்; உபசாரம். அருள்படவும், தெருள்படவும், மருள் படவும் வந்திறுத்தது என்க. (௩௭)

நிறைமுழக் கெழுமிகு புணரி நீடொலி
யிறைமுழக் கெனநிரந் தியங்கு தேன்முரன்
முறைமுழக் குடையவம் முளரி யெங்கணு
மறைமுழக் கல்லது மற்றொன் றில்லையே.

இ-ள். நிறை முழக்கு எழு மிகு புணரி நீடு ஒலி இறை முழக்கு என - நிறைந்த ஒலி எழுகின்ற மிக்க கடலின் நெடிய ஒலியும் அற்பமான ஒலி என்று சொல்லும்படி,—நிரந்து இயங்கு தேன் முரல் முறை முழக்கு உடைய அ முளரி எங்கணும் - பரந்துசெல்லும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற முறையான முழக்கையுடைய அந்தக் காடெங்கும்,—மறை முழக்கு அல்லது மற்று ஒன்று இல்லை - வேதமுழக்கமேயன்றி வேறோரொலி அங்கே இல்லை. எ-று.

முழக்கென முரல் முழக்கு என இயையும். (௩௮)

சீருடைச் சராசர மெவைக்குஞ் சேர்வரு
மூருடைப் பரம்பொரு ளுளத்த தாகவே
நேருடைப் பெருநிலை நியதி யாற்றினன்
போருடைப் பொருந்திறற் புலவு வேலினன்.

இ-ள். போர் உடைப் பொரும் திறல் புலவு வேலினன் - போரையுடைய பொருதற்குரிய வலிமையைக்கொண்ட புலான்மணம்பொருந்திய வேற்படையைத் தாங்கியவனாகிய திலீபன்,—சீர் உடைச் சரம் அசரம் எவைக்கும் சேர்வு அரும் ஊர் உடைப் பரம்பொருள் - சிறப்பினையுடைய சராசரமாகிய உயிர்களுக்கெல்லாம் சேர்தற்கரிய பதத்தையுடைய பரம்பொருளானது,—உளத்தது ஆக - தன்மனத்தின்கண்ணதாக,—நேர் உடைப் பெருநிலை நியதி ஆற்றினன் - அடைதலையுடைய வீட்டைத் தருவதாகிய நித்தியகன்மத்தைச் செய்தான். எ-று.

போருடை என்பதை வேலோடும், பொருந்திறல் என்பதை அரசனோடும் முடிக்க. பெருந்திறல் எனவும் பாடம். பெருநிலை - தியானமுமாம். (௩௯)

மின்குலா மொளிறுவேல் வேந்தன் சார்தலாற்
பொன்குலாந் தவவனம் புதுமை பூணலு
நன்குலா மிதுபிற நனிந டந்தவா
றென்கொலா மெனமுனி யிதயத் தெண்ணினன்.

இ-ள். மின் குலாம் ஒளிறு வேல் வேந்தன் சார்தலால் - மின்னொளி விளங்குகின்ற பிரகாசிக்கும் வேலையுடைய அரசன் அடைதலால்,—பொன் குலாம் தவவனம் புதுமை பூணலும் - அழகுவிளங்குகின்ற தபோவனமானது புதிதாகியவொருதன்மையைப் பொருந்துதலும்,—நன்குலாம் இது நனி நடந்தவாறு என்கொல் என - நன்மைவிளங்குகின்ற இப்புதுத்

தன்மை மிகவும் நிகழ்ந்தவாறு என்னையோ என்று,—முனி இதயத்து எண்ணினன் - வசிட்டமுனிவர் தம்மனத்துக் கருதினர். எ-று.

பிற, ஆம் அசைகள். இனிப், பிற என்பதை அசையாக்காது இது பிறதன்மையையுடையதாயிருக்கின்றது எனினுமாம். (௪0)

பற்றுள வாமக விருப்பிற் பார்த்திவ
னுற்றுள னீங்கென வுணர்ச்சி யூறினன்
பெற்றுள காலமூன் றுணரும் பேரறி
வொற்றுள தாகில்வே றுரைப்ப தென்கொலோ,

இ-ள். பற்று உள ஆம் மக விருப்பில் பார்த்திவன் ஈங்கு உற்றுளன் என உணர்ச்சி ஊறினன் - (அவ்வாறுசிந்தித்தமுனிவர்) விரும்பப்படுவதாகிய புத்திரப்பேற்றினசையினல் அரசன் இங்கே வந்துளன் என்று அறிந்தார்,—பெற்றுள காலம் மூன்று உணரும் பேரறிவு ஒற்று உளதாகில் - (அங்ஙனமறிதற்குப்) பெற்றுக்கொண்ட திரிகாலங்களையும் அறியும் பேரறிவாகிய தூது உள்ளதாயபொழுது,—வேறு உரைப்பதென் - வேறோர் (தூது வேண்டுமென்று) சொல்வதென்னை?. எ-று.

திரிகாலத்தையும் உணரும் பேரறிவாகிய தூது இருக்கும்பொழுது அவரறிதற்கென்னை? என்பதாம். அறிதற்குப் பேரறிவாகிய தூது உளதாயபொழுது (இவர் எப்படி அறிந்தார் என்று அதிசயமாக) நாம் வேறு வார்த்தைகளை விதந்து சொல்வதென்னை? எனினுமாம். (௪௧)

சொற்படை யுழவராற் றுதிக்கப் பட்டுள
பொற்படை மாமறை யுழவன் பொய்மைதீ
ரற்படை பெருந்தவத் தவரை யாடன்மா
விற்படை யுழவன்முன் விடுத்திட் டானரோ.

இ-ள். சொல் படை உழவரால் துதிக்கப்பட்டுள பொற்பு அடை மாமறை உழவன் - சொல்லாகிய ஏரானுழுதலைச் செய்வோராகிய அறிஞர்களாலே துதிக்கப்பட்டுள்ள அழகினையுடைய பெரிய வேதமாகிய ஏரான் உழுதலையுடையவராகிய வசிட்டமுனிவர்,—பொய்மை தீர் அற்பு அடை பெருந்தவத்தவரை - உண்மையான அன்பினைப்பொருந்திய பெரிய தபோதனர்களை,—ஆடல் மா விற்படை உழவன்முன் விடுத்திட்டான் - போரையுடைய குதிரையைக்கொண்ட விற்படையாகிய ஏராலே (பகைவருடலாகிய நிலத்தை) உழுதலைச்செய்வோனாகிய திலீபனுக்குமுன்னே (எதிர்கொள்ளுமாறு) விடுத்தார். எ-று.

சொற்படையுழவர், மறையுழவன், விற்படையுழவன் என்பனவற்றிற்கு "சொல்லேருழவர்" "வில்லேருழவர்" என்பவற்றிற்குப் பரிமேலழகருரைத்தாங்குரைப்பினுமமையும். (௮௭௨-ம் குறள்.) விற்படை என்பதற்கு வில்லாகிய படையால் எனினுமாம். படை - ஏர். (௪௨)

பிறிதலை சலனமுந் தீயும் பேருல
கெறிதரு வேகமு மின்றி யோர்கட
னெறியுட னுளதெனி னிகர்க்கும் பல்குழாத்
தறிஞரு மெதிர்செலீஇ யாசி கூறினர்.

இ-ள். அலை சலனமும் - அலைகின்ற அசைவும்,—தீயும் - அக்கினியும்,—பேர் உலகு எறிதரு வேகமும் இன்றி - பெரிய உலகை அழிக்கின்ற வேகமுமில்லாமல்,—நெறியுடன் பிறிது ஓர் கடல் உளதெனின் நிகர்க்கும் - (அடக்கமாகிய) நெறியோடு பிறிதோர் கடலுளதேயாயின் (அதனை) ஒக்கின்ற,—பல் குழாத்து அறிஞரும் - பல கூட்டமான முனிவர்களும்,—எதிர்செலீஇ ஆசி கூறினர் - (அரசனுக்கு) எதிர்சென்று ஆசிகூறினர்கள். எ-று.

தீ - வடவாமுகாக்கினி. இது அபூதவுவமை. (௪௩)

புரைபடு முதுமறைப் பொலிவிற் பொங்கிய
நிரைபடு மவரொடு நிரந்து போயினன்
கரைபடு வலம்புரி கடலின் வெளவிய
திரையொடும் புகுந்தெனச் சிறந்த செய்கையான்.

இ-ள். சிறந்த செய்கையான் - சிறந்த ஒழுக்கத்தையுடையவனாகிய திலீபன்,—கரைபடு வலம்புரி வெளவிய திரையொடும் கடலின் புகுந்தென - கரையிற்பொருந்திய வலம்புரிச்சங்கானது (தன்னைக்) கவர்ந்த திரையோடுங் கடலினுள்ளே புகுந்தாற்போல,—புரைபடு முதுமறைப் பொலிவின் பொங்கிய நிரைபடும் அவரொடும் - உயர்ச்சிபொருந்திய பழைய வேதத்தின் பொலிவோடு கிளர்ந்த நிரையான அம்முனிவர்களோடும்,—நிரந்து போயினன் - கலந்து சென்றான். எ-று.

புகுந்தெனப் போயினன் என முடிக்க. கரை காட்டினெல்லைக்கும், வலம்புரி அரசனுக்கும், திரை முனிவர்களுக்கும், கடல் காட்டிற்கும் உவமை என்க. (௪௪)

மறுத்தவிர் மதியயல் வயங்கத் தண்ணென்
விறுத்தொரு பகலிருந் தென்ன மாதவம்
பொறுத்துயர் பன்னியோ டிருந்த பூசுரன்
சிறுத்தில மலர்டி சென்னி சேர்த்தினன்.

இ-ள். மறுத் தவிர் மதி அயல் வயங்க - மறுவைநீங்கிய ஒரு சந்திரன் தன்பக்கத்தே விளங்க,—தண்ணெனவு இறுத்து ஒருபகல் இருந்தென்ன - குளிர்ச்சியைக்கொண்டு ஒரு சூரியன் இருந்தாற்போல,—மாதவம் பொறுத்து உயர் பன்னியோடு இருந்த - பெரிய தவத்தைத்தாங்கி (க்கற்பால்) உயர்ந்த மனைவியோடும் இருந்த,—பூசுரன் சிறுத்தில மலர் அடி சென்னி சேர்த்தினன் - வசிட்டமுனிவரது பெருமைபொருந்திய மலர்போலும் பாதங்களைச் சிரசிற்சூடினன். எ-று.

சந்திரன் அருந்ததிக்கும், சூரியன் முனிவனுக்குமுவமை என்க. தண்ணெனவிறுத்து என்றதனுலும், தவம்பொறுத்து என்றதனுலும் அருளுடைமை கூறிற்று. இருந்தென்ன இருந்த பூசுரன் என இயையும். (சு௫)

புணையுடைத் தடங்கடற் புவியி னல்லறத்
துணையுடைப் பெருநிறைத் துப்பிற் றேன்றிய
கணையுடைக் கூர்விழிக் கற்பின் சாலித
னிணையடிப் போதினை யிருகை கூப்பினுன்.

இ-ள். புணை உடை தட கடல் புவியில் - புணைகளையுடைய விசாலமாகிய கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியின்கண்,—நல் அறத் துணை உடைப் பெருநிறைத் துப்பில் தோன்றிய - நல்ல இல்லறத்திற்குத் துணையாந்தன்மையையுடைய பெரிய நிறையின்வலியோடு பிறந்த,—கணை உடைக் கூர்விழிக் கற்பின் சாலிதன் இணை அடிப் போதினை - அம்பின் றன்மையையுடைய கூரிய விழியையும் கற்பினையுங்கொண்ட அருந்ததியினது இரண்டாகிய திருவடிப்போதை,—இருகை கூப்பினுன் - இரண்டுகைகளையும் குவித்து அஞ்சலிசெய்தான். எ-று.

புவியில் தோன்றிய சாலி என இயையும். கற்பினையுடையவளும், குருமனைவியுமாதலின் அடிப்போதினைக் கைகூப்பினுன் என்க. (சக)

தேசிவர் கரத்தவன் சென்னி யேந்துபு
காசிலா சனமுறை நல்கிக் காவல
மாசினின் றிகிரிநேர் வலிய தோவெனு
வாசிகூ றியகடை யருளிற் கூறினுன்.

இ-ள். தேசு இவர் கரத்து அவன் சென்னி ஏந்துபு - (அப்பொழுது வசிட்டமுனிவர்) ஒளிபொருந்திய கைகளால் அவ்வரசனுடைய சிரசைத் தாங்கி, — காசில் ஆசனம் முறை நல்கி - குற்றமில்லாத ஆசனத்தை முறைப்படி கொடுத்து,—காவல மாசில் நின் திகிரி நேர் வலியதோ எனு - அரசனே குற்றமில்லாத உனது ஆஞ்ஞாசக்கரத்தின் ஒழுக்கம் வலியுடைத்தா என்று,—ஆசி கூறிய கடை அருளிற் கூறினுன் - ஆசிகூறிய ஈற்றில் அருளோடு வினவினுர். எ-று.

ஏந்துபு நல்கிக் கூறினுன், எனுக் கூறினுன் எனத் தனித்தனி முடிக்க. வலியதோ என்றது குசலமோ என்றபடியை. (சஎ)

வேறு.

கொற்றமூவை வேனிருபர் முரணெறுத்திட் டுலகினிலை கொடுக்கும் வெம்போர், சுற்றுடனேமியுமொன் றுளதோநல் மனக்கோடுதுவன்றிச் சூழப், பற்றுய கலைத்திரைமீப் பரப்பிமறைக் கூலத்துட்பட்டு காணும், வற்றுத வருளாழி மாதவநீ தருவிஞ்சை வலிதே யென்றுன்.

இ-ள். கொல் தாழ் வை வேல் நிருபர் முரண் ஒறுத்திட்டு உலகின் நிலை கொடுக்கும் வெம்போர் - கொற்றொழிலமைந்த கூர்மைபொருந்திய வேற்படையையுடைய அரசர்களது பகையைக்கடிந்து உலகத்திற்கு அழிவின்மையைக்கொடுக்கும் வெவ்விய போரையுடைய,—சுற்று ஆடல் நேமியும் ஒன்று உளதோ - சூழுகின்ற வெற்றியைக்கொண்ட சக்கரமும் ஒன்று உண்டோ;—நம் மனக் கோடு துவன்றி - நம் மனமாகிய கரைக்குள் நிறைந்து,—சூழப் பற்று ஆய கலைத் திரைமீப் பரப்பி - சூழும்படி விரும்பப்படுகின்ற கலைஞானங்களாகிய திரைகளை மேலே பரப்பி,—மறைக் கூலத்து உள் பட்டு - வேதங்களாகிய பலபண்டங்களை உள்ளே பொருந்தி,—நாளும் வற்றாத அருள் ஆழி மாதவ - நாடோறும் வற்றாத அருளாகிய கடலையுடைய முனிவரே!—நீ தரு விஞ்சை வலிது என்றான் - நீர் தரப்பெற்ற வித்தை வலியுடைத்தென்றான். எ-று.

கூலத்து என்புழி அத்துச்சாரியை உருபுதொக்குநிற்ப வந்தது. ஏ அசை. வித்தைபோடுகூட்டித் தேற்றமாகக்கொள்ளினுமமையும். முனிவரே உலகைநடத்தும் நேமியென ஒன்று இன்று; பின் நேமியாக நின்று உலகைநடாத்துவது நீர் தந்த வித்தையே; அது வலியுடைத்து என்றான் என்பது கருத்து. நேமியுமொன்றுளதோ விஞ்சைவலிதே என்றான் என்க.

அரிவருசெவ்வெயில்காட்டவரவிந்தம்விகசிதஞ்செய்வதுவேபோல
வெரிவருநல் லாகுதிநீ செயமாரி வான்றரலா லிமைப்பிலாதார்
பரிவருகற் பகநறிய மலர்க்குளிர்நீ ழலிற்சிறந்த பதியே போலத்
தெரிவருநின் றிருவருளா லரசுசெய நிலமேழுஞ் சிறந்த வன்றே.

இ-ள். அரி வரு செம் வெயில் காட்ட அரவிந்தம் விகசிதம் செய்வது போல - சூரியன் (தன்னிடத்துத்) தோன்றுகின்ற சிவந்த வெய்யிலைக்காட்டத் தாமரை அலர்வதுபோல,—நீ எரி வரு நல் ஆகுதி செய மாரி வான் தரலால் - நீர் அக்கினியின்கண் வளருதற்குரிய நல்ல ஆகுதியைச்செய்ய மழையை மேகந்தருதலால்,—இமைப்பிலாதார் பரிவு அரு கற்பக நறிய மலர்க் குளிர் நீழலில் சிறந்த பதிபோல - தேவர்களது துன்பமில்லாத கற்பகத்தின் நல்ல மலர்களையுடைய குளிர்ந்த நிழலாற்சிறந்துள்ள சுவர்க்கம்போல,—தெரிவு அரு நின் திரு அருளால் அரசுசெய நிலம் ஏழும் சிறந்தது - அறிதற்கரிய உம்முடைய திருவருளால் யான் அரசுசெய்யும்படி ஏழ் வகைநிலங்களும் சிறந்துள்ளன. எ-று.

போலத் தரலால் சிறந்த எனவும், போலச் சிறந்த எனவும், செயச் சிறந்த எனவும் தனித்தனி முடிக்க. பயிர்வளத்தாற் சிறந்தன என்பதாம்.

வடுவின்மறைப் பெருந்தவநின் னருடினமு மறையோர்க்கு
வளங்கொள் சோதி, படுகனக கிரியதனி னுதவுகினுங் குறையாத
படியே யாக, நெடுநிலவைப் பினினரசு நெறிவாரி யிடையறு நேரி

லேற, விடுநெதியப் பெருக்கதண்டக் காப்பினேன் வயின்றுய
ரொன் றிறுத்த தன்றே.

இ-ள். வடு இல் மறைப் பெருந்தவ - குற்றமில்லாத வேதத்தையறிந்த பெரிய தவத்தையுடையவரே!,—நின் அருள் தினமும் மறையோர்க்கு வளம்கொள் சோதி படு கனகிரியதனின் உதவுகினும் குறையாதபடியே ஆக - உமது அருளானது நாடோறும் முனிவர்களுக்கு வளத்தைக்கொண்ட ஒளி உண்டாகின்ற மேருமலையிலும்பார்க்க (அதிகமாகக்) கொடுப்பினும் (நம்மிடத்துக்) குறையாததன்மையையுடையதேயாக. — நெடுநில வைப்பினில் அரசுநெறி வாரி இடையறு நேரில் ஏற இடும் நெதியப் பெருக்கது அண்ட - நெடிய பூமியின்கண் அரசின்முறையானது சமுத்திரத்தினிடையே இடையீடின்றி நேராகச் செல்லுதலால் இடுகின்ற செல்வப்பெருக்கானது பொருந்தவும்,—காப்பினேன் வயின் துயர் ஒன்று இறுத்தது - காவலையுடையேனிடத்துத் துயரமொன்று அடைந்துள்ளது. எ-று.

ஆக ஏற அண்ட இறுத்தது என இயைக்க. ஆக ஏற என்பன எதுப்பொருளன. வளங்கள் சோதி எனப் பாடமாக்கி. வளங்களையுதவுகினுங் குறையாதபடியாக, அந்நிதிப்பெருக்கு அண்ட எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். இப்பொருட்கு அருளால் என்புழி ஆலுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக என்பதற்குப் போல என்றும், வாரி என்பதற்கு வருவாய் என்றும் கூறுதல் இத்துணைச்சிறப்பின்று. (௯௦)

சமைவிலவெம் மிடற்றானை மகதர்கோன் றருமிந்தத் தையலா
ள்பா, லெமைநிகர வருமகவொன் றின்மையினு னகப்பெரிய வேழ்
தீ பத்தின், சமையுலவம் புவிமடந்தை நவமணியீன் றளிப்பவுமுட்
கரந்து வீடா, வமைவிலனன் மகவாசைப் பெருக்கருத் துயர்மீக்
கொண் டழிகின் றேனே.

இ-ள். சமைவு இல வெம்மிடல் தானை மகதர்கோன் தரும் இந்தத் தையலாள்பால் - அழிவில்லாத விரும்பப்படுகின்ற வலிமையைக்கொண்ட சேனைகளையுடையவனாகிய மகதராசன்றந்த இந்தச் சுதக்கையிடத்து,— எமை நிகர வரும் மகவு ஒன்று இன்மையினால் • எம்மை ஒப்பாகத் தோன்றும் புத்திரப்பேறு ஒன்று இல்லாமையினால்,—அகப் பெரிய ஏழ்தீபத்தின் சமை உலவு அம் புவிமடந்தை - அகத்தே பெரிய ஏழுதீவுகளின் பொறை விளங்குகின்ற பூமியாகிய பெண்,—நவமணி ஈன்று அளிப்பவும் உள் கரந்து வீடா அமைவு இலன் - நவமணிகளையீன்று (தான்) பாதுகாப்பவும் மனம்மழுங்கி அழிந்து அமைவுற்றிலன், — நன் மகவு ஆசைப் பெருக்கு அருத் துயர் மீ கொண்டு அழிகின்றேன் - (அதனால்) நல்ல புத்திரனைப் பெறவேண்டுமென்னும் ஆசைப்பெருக்கத்தினால் நீங்காத துயரத்தைமேற்கொண்டு வருந்துகின்றேன். எ-று.

இன்மையினால் அமைவிலள் என்க. அளிப்பவும் நக அதனால் அழிகின்றேன் எனினுமாம். இப்பொருட்கு அமைவிலநன்மகவாசை எனப் பாடங்கொள்க. (௫௧)

செருகுமுவ கையவாழ்த்து வாய்மைதரு தென்புலத்தார் சிறி
யே னுள்ள, முருகுதகை யொடும்புனித நிலைகூடித் தருப்பிக்கு
முதக மேற்றுப், பருகுதொறு மெதிர்கால நிலையுள்ளு நினைப்பெ
னுந்தீப் பற்ற வெய்தாய்ப், பெருகுநெடி துயிர்ப்பதனால் வெய்துறி
னிங் கென்யான்செய் பெற்றி தானே.

இ-ள். செருகும் உவகைய வாழ்த்து வாய்மை தரு தென்புலத்தார் - அடைந்த மகிழ்ச்சியையுடைய வாழ்த்தாகிய சொற்களைத்தருகின்ற பிதிரர்,—சிறியேன் உள்ளம் உருகு தகையொடும் புனித நிலைகூடித் தருப்பிக்கும் உதகம் ஏற்றுப் பருகுதொறும் - சிறியேன் மனம் உருகுகின்ற தகைமையோடும் பரிசுத்தமான நிலையை அடைந்து தருப்பணஞ்செய்யும் நீரை ஏற்றுப் பருகுந்தோறும்,—எதிர்கால நிலை உள்ளும் நினைப்பு எனும் தீப்பற்ற வெய்தாய்ப் பெருகு நெடிது உயிர்ப்பதனால் வெய்துறின் - எதிர்காலத்துநிலையை நினைக்கின்ற நினைப்பாகிய அக்கினிபற்றுதலினாலே வெப்பமுடையதாய் மேற்பட்டுவருகின்ற நெட்டுயிர்ப்பினால் (அவ்வுதகம்) வெப்பமடையுமாயின்,—இங்கு யான் செய் பெற்றி என் - இங்கே யான்செய்யுந் தன்மையாது! எ-று.

எதிர்காலநிலை சந்ததியில்லாமையினாலே தருப்பணநீர் பின் தமக்குக் கிடையாதநிலை. பருகுதொறும் வெய்துறின் செய்பெற்றி என் என இயைக்க. (௫௨)

விண்ணாடும் விதிநாடு மேனாடு மெந்நாடும் வேண்டி னல்குந்
தண்ணாடு முனதருளின் பெருமையினைச் சிறிதேனுந் தமதுள் ளாடி
யெண்ணாதன் னோர்தமியே னிடும்பலியை யகடுநிறைந் திடவேவாரி
யுண்ணாதுவருநாட்கும்வைப்பரெனிற்கொடியேனுமுதித்துளேனே.

இ-ள். அன்னோர் -(இன்னும்) அப்பிதிரர்கள்,—வேண்டின் விண்ணாடும் விதிநாடும் மேல்நாடும் எந்நாடும் நல்கும் - விரும்பினால் (விரும்பினர்க்கு) விண்ணுலகத்தையும் பிரமலோகத்தையும் அதற்குமேலுள்ள (விஷ்ணு) லோகத்தையும் எந்த உலகத்தையும் கொடுக்கின்ற,—தண் நாடும் உனது அருளின் பெருமையினைச் சிறிதேனும் தமது உள்நாடி எண்ணாது - சாந்த குணம்பொருந்திய உனது அருளின்பெருமையினைச் சிறிதாயினும் தமது மனத்துள் ஆராய்ந்து சிந்தியாது,—தமியேன் இடும் பலியை அகடு நிறைந்திட வாரி உண்ணாது வருநாட்கும் வைப்பரெனில் - தமியேனிடுகின்ற பிண்டமாகிய உணவை வயிறுநிறைய அள்ளி உண்ணாமல் எதிர்காலத்துக்கும் வைப்பரேயென்றால்,—கொடியேனும் உதித்துளேனே - பாவியேனும் பிறந்துள்ளேனே. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. எண்ணாது உண்ணாது வைப்பரெனில் உதித்துளேனோ என இயையும். கொடுமை - பிதிரர் வருநாட்கும் வையாதளிக்கும் தன்மையில்லாமை. (௫௩)

பெறத்தகுமைந் தரையிலவாம் பெற்றியினான் மாசடைந்தேன்
பெரிய யாகத், திறத்தமல மாயினே னாதலின்மின் னுக்குழுவிற்
சேண்போய்ச் சுற்று, முறத்தகைய பெருஞ்சுடரை யுட்படைத்
திட் டுணர்வதனுக் குலப்பி லாத, புறத்திருளைத் தரித்துடைய
பொன்னேமி வரையினையும் போன்றுளேனே.

இ-ள். பெரிய யாகத் திறத்து அமலம் ஆயினேன் - பெரிய யாகத்தின் பகுதிகளைச்செய்தலினாற் பரிசுத்தமடைந்தேனாகிய யான், — பெறத்தகு மைந்தரை இல ஆம் பெற்றியினால் மாசு அடைந்தேன் - பெறுதற்குரிய புதல்வரைப் பெற்றுக்கொள்ளாததன்மையினால் அழுக்கடைந்தேன், — ஆதலின் - ஆதலினால், — மின்னுக் குழுவில் சேண் போய்ச் சுற்றும் உறத் தகைய பெரும் சுடரை உள் படைத்திட்டு - மின்னுத்திரளைப்போலத் தூரத்திற்போய்ச் சுற்றுகின்ற மிகத் தகைமைபடைத்த பெரிய ஒளியை உள்ளே கொண்டு, — புறத்து உணர்வதனுக்கு உலப்பு இல்லாத இருளைத் தரித்து உடைய - புறத்தே அறிவிற்குமுடிவுபடாத இருளைக்கொண்டுள்ள, — பொன் நேமிவரையினையும் போன்றுளேன் - அழகிய சக்கரவாளகிரியையும் போன்றுள்ளேன். எ-று.

அகத்தே ஒளியுடைத்தாயும் புறத்தே பிரகாசமில்லாத நேமிவரையைப் போல, யாகத்தினாலே அகத்தே பரிசுத்தமுடையனாயும் புத்திரப்பேறின்மையினாற் புறத்தே பிரகாசமில்லாதவனாயினேனென்பதாம். (௫௪)

கோளான வயக்கரடக் கலுழிமத விருகோட்டுக் குன்றங்
கன்றி, யாளான மதிற்பிணிப்புண் டருஞ்சிறைப்பட் டதுபோல
வஞ்சா ரஞ்சுந், தாளாண்மை வலியுடையேன் றனயரையின் மையி
னெமது தலையாய் முன்னை, நாளான வவர்க்குதவு கடன்பிணிப்ப
வதனாலுண் ணலிகின் றேனே.

இ-ள். கோள் ஆன வயக் கலுழி மதக் கரட இரு கோட்டுக் குன்றம் - கொலைத்தொழிலையுடையவான வலிமையையுடைய கான்யாறுபோன்ற மதத்தைச்சொரியும் சுவட்டையும் இரண்டுகோட்டினையுமுடைய யானை, — கன்றி ஆளானம் அதில் பிணிப்புண்டு அரும் சிறைப்பட்டது போல - வருத்த முற்றுத் தூணிற்பிணிப்புண்டு விடுதற்கரிய சிறையிலகப்பட்டதுபோல, — அஞ்சார் அஞ்சும் தாளாண்மை வலியுடையேன் - பகைவர்களஞ்சத்தக்க முயற்சியின் வலியுடையேனாகிய யான், — தனயரை இன்மையின் எமது தலையாய் முன்னை நாளான அவர்க்கு உதவு கடன் பிணிப்ப - புதல்வரை இல்லாமையினாலே எமது முன்னோராய் முன்னாளிற் பிறந்திறந்தவர்களாகிய

அப்பிதிரர்க்குக் கொடுக்குங் கடனது பந்திப்ப,—அதனால் உள் நலிகின்றேன் - அதனால் மனம் வருந்துகின்றேன். எ-று.

கன்றி அருஞ்சிறைப்பட்டதுபோல என்பதை அரும் சிறைப்பட்டுக் கன்றியதுபோல என மாற்றிப் பொருள்கொள்க. கடன் - பிண்டமிடுதல், தர்ப்பணஞ்செய்தன் முதலிய கடன்கள். பிணிப்ப என்றது அவற்றைச் செய்துகழித்தற்குப் புதல்வரில்லாமையினாலே அவைகள் பந்தித்துக்கொள்ள என்றபடி. (௫௫)

தேக்குபுகழ்த் திறலிக்கு வாகுமர பினர்நினைவிற் றிருவையெல்லா, மாக்குவதும் பெறற்கரிய தளிப்பதுநீ யன்றோவென் னகத்துளாரப், பூக்குமரும் பெருந்துயர வன்னோயை நின்கருணைப் பொலிவா னொய்தி, னீக்குதியென் றடல்வேந்த னிரப்ப முனிதனி யோக நிலையிற் சேர்ந்தான்.

இ-ள். தேங்கு புகழ்த் திறல் இக்குவாகு மரபினர் நினைவில் - நிறைந்த புகழையும் வலிமையையுமுடைய இக்குவாகுவின் வம்மிசத்திற் பிறந்தவர்களது நினைவின்படி,—திருவையெல்லாம் ஆக்குவதும் பெறற்கு அரியது அளிப்பதும் நீ அன்றோ - (அவர்களுக்குச்) செல்வத்தையெல்லாம் உண்டாக்குவதும் பெறுதற்கரியவற்றையெல்லாம் கொடுப்பதும் நீரல்லவா,—என் அகத்துள் ஆரப் பூக்கும் அரும் பெரும் துயர வல் நோயை நின் கருணைப்பொலிவால் நொய்தில் நீக்குதி என்று - (ஆதலால் சந்ததியில்லாமை காரணமாக) என்மனத்துள் மிகப் பொலிந்த அரிய பெரிய துயரமாகிய வலிய நோயை நீரே உமது கருணையின்பொலிவினால் விரைந்து நீக்குதிர் என்று,—அடல் வேந்தன் இரப்ப - வலிமையையுடைய அரசன் வேண்ட,—முனி தனி யோகநிலையிற் சார்ந்தான் - வசிட்டமுனிவர் ஒப்பற்ற யோக நிலையிற் பொருந்தினார்.

தேக்கு வலித்தல்விகாரம். இரப்பச் சார்ந்தான் என முடிக்க. என் மரபினரை அளிப்பது நீரே; ஆதலின் என்னை அளித்தலும் உமதுகடனாகும்; அம்முறைப்படி என் துயரை நீக்குதிர் என்றான் என்க. (௫௬)

வேறு.

ஆரண முதலின் மூலத் தறிபெரு ஞானத் தந்தக்
காரண மதனை முற்றுங் கணித்துறக் கருத்திற் காணா
வேரண வமுத மாரி யெரிபயிர்க் கிறுக்கு மாபோல்
வாரண வனிகத் தாற்கு மகிழ்வினின் வகுக்க லுற்றான்.

இ-ள். ஆரண முதலின் மூலத்து அறி பெரு ஞானத்து - வேதமுதலாகிய முதற்பொருளோடு கூடி அதன்வழியாக அறிகின்ற பெரிய ஞானத்தினால்,—அந்தக் காரணம் அதனை முற்றும் கணித்து உறக் கருத்திற் காணா - (சந்ததிக்குத் தடையாயுள்ள) அந்தக் காரணத்தை முழுவதும் சிந்

தித்துப் பொருந்த மனத்திற் கண்டு,—ஏர் அணவு அமுத மாரி எரி பயிர்க்கு இறுக்குமாபோல் - அழகுபொருந்திய அமுதமழையை எரிந்த பயிர்க்குச் சொரியுமாறுபோல,—வாரண அனிகத்தாற்கு மகிழ்வினின் வகுக்கலுற்றான் - யானைப்படையையுடையவனாகிய திலீபமகாராசனுக்கு மகிழ்வோடு கூறலாயினார். எ-று.

இன் - சாரியை. அமுதமாரி - அமுதமாந்தன்மையையுடையமாரி. உவமையால் அரசன்மனந் தழைக்குமாறு கூறலாயினார் என்பது பெறப்பட்டது.

முற்பக லொன்றின் மன்ன முகிற்கிறை பாற்போய்த் தேவ
ருற்பவ நகரினின்றா முவந்துவள் பூப்பை யுன்னா
வற்பொடு விரைவின் மீளு மந்நெறிக் காம தேனுக்
கற்பக தருவி னீழற் கவினுறக் கிடந்த தன்றே.

இ-ள். மன்ன - அரசனே!,—முற்பகல் ஒன்றில் முகிற்கு இறை பால் போய் - நீ முன்னாளொன்றிலே இந்திரனிடத்திற்போய் (அவனைக்கண்டு),—உவள் பூப்பை உன்னா உவந்து அற்பொடு விரைவில் தேவர் உற்பவ நகரினின்றும் மீளும் அ நெறி - உவளது பூப்பைக்கருதி மகிழ்ந்து அன்போடு விரைவாகச் சுவர்க்கலோகத்தினின்றுந் திரும்பிவரும் அவ்வழியில்,—காமதேனு கற்பக தருவின் நீழல் கவின் உறக் கிடந்தது - காமதேனுவானது கற்பகதருவின்நீழலில் அழகுறக் கிடந்தது. எ-று.

கருத்தங்குங் காலமாதலாலே பூப்புவந்தநாண்முதற் பன்னிருநாளிலும் பெண்களைப் பிரிதலாகாது என்னும் விதியை அறிந்தவனாதலாற், சுவர்க்கத்துக்குப்போயிருந்த திலீபமகாராசனும் தன்மனைவியின் பூப்புக்காலத்தை அறிந்தவுடன் அந்நகரினின்றும் மீண்டு விரைந்துவந்தானாகலின், தேவருற்பவநகரினின்றும்............விரைவில்மீளுமந்நெறி என்றார். நகரினின்றும் மீளும் அந்நெறி என இயைக்க. (௩௮)

சந்ததித் தரும நோக்கித் தரிப்பிலா ததனைப் போற்றும்
வந்தனைத் தொழில்செய் யாது மறப்பொடு வழிப்பட் டாயாற்
சிந்தையிற் கனன்றத் தேனுச் சேயினா லன்றோ வெம்மை
நிந்தனைப் படுத்தா னென்னா நெஞ்சுற நினைந்த தன்றே.

இ-ள். சந்ததித் தருமம் நோக்கித் தரிப்பிலாது - சந்ததிவிருத்தியாகிய தருமத்தைக் கருதித் தாமதித்து நில்லாது,—அதனைப் போற்றும் வந்தனைத் தொழில் செய்யாது மறப்பொடு வழிப்பட்டாய் - அதனைத் துதிக்கும் வழிபாடாகிய தொழிலைச்செய்யாது மறதியோடு வந்துவிட்டாய்,—அத்தேனு சிந்தையில் கனன்று சேயினால் அன்றோ எம்மை நிந்தனைப் படுத்தான் என்னா நெஞ்சு உற நினைந்தது - (அப்பொழுது) அக்காமதேனு மனத்திற்கோபித்துச் சந்ததிப்பொருட்டாகவன்றோ (இவ்வரசன்) நம்மை இகழ்ச்சி செய்தான் என்று தன்மனத்தில் மிகவுஞ் சிந்தித்தது. எ-று.

தரிப்பிலாது வழிப்பட்டாய், செய்யாது வழிப்பட்டாய் எனத் தனித் தனி முடிக்க. (ருகூ)

ஆதலின் மகப்பே றின்மை யானதிங் கதுவு முள்ளக்
காதலின் வருணன் வேள்வி கலந்ததவ் வேள்வி காணிற்
பாதலத் துளதங் கேகிற் பஃறலைப் பாந்தட் காப்பிற்
போதலுக் கரிது வேறோர் பொருளுள புகறு மன்னே.

இ-ள். ஆதலின் மகப் பேறு இன்மையானது - அந்தக் காரணத்தினாலே புத்திரப்பேறு இன்றாயது,—அதுவும் உள்ளக் காதலின் வருணன் வேள்வி கலந்தது - அக்காமதேனுவும் மனத்திற்பொருந்தியவிருப்பத்தினால் வருணனாற்செய்யப்பட்ட யாகத்தை அடைந்தது,—அவ்வேள்வி காணில் பாதலத்து உளது - அவ்வேள்வியைப் பார்க்கவேண்டுமாகில் (இங்கு உள்ளதன்று அது) பாதலத்தில் உள்ளது (அங்குப்போய்ப் பார்க்கவேண்டும்,)—அங்கு எகில் பல்தலைப் பாந்தள் காப்பில் போதலுக்கரிது - அங்குச்செல்லில், பலதலைகளையுடைய பாம்புகளது காவலிருத்தலாற் செல்லுதல் கூடாது,—வேறு ஓர் பொருள் உள புகறும் - வேறோருபாயமுண்டு சொல்லுதும். எ-று.

எகில் அரிது என முடிக்க. (சு0)

உகந்தவத் தேனுத் தந்த வுயர்பெருஞ் சுரபி யிங்கெம்
மகந்தழைத் திடநின் றுள்ள திதனைநீ மகிழ்வின் வல்லே
யிகந்தவக் கொடிய தீய வின்னலை யிட்ட பொல்லா
வகந்தப வுரிமை யோடு மாதரித் திடுதி யென்றான்.

இ-ள். உகந்த அத் தேனுத் தந்த உயர் பெரும் சுரபி - விரும்பப்பட்ட அக்காமதேனு ஈன்ற உயர்ச்சிபொருந்திய பெரிய பசுவானது,—இங்கு எம் மகம் தழைத்திட நின்றுள்ளது - இங்கே எமது யாகம் தழைக்கும்படி நின்றுள்ளது,—இதனை - இப்பசுவை,—இகந்த அக் கொடிய தீய இன்னலை இட்ட பொல்லா அகம் தப - மேற்பட்ட அந்தக் கொடிய தீதாகிய துயரைத்தந்த பொல்லாத பாபம்நீங்க,—மகிழ்வின் உரிமையோடும் வல்லே ஆதரித்திடுதி என்றான் - மகிழ்ச்சியோடும் மனைவியுடன் விரைவிற் பூசனை செய்குதி என்றார். எ-று.'

இதனை ஆதரித்திடுதி என இயையும். கொடிய அகம், தீய அகம் பொல்லா அகம் எனத் தனித்தனி முடிக்க. (சுக)

என்றினி துரைக்கும் வேலை யெறிபுனற் கரசன் யாக
நின்றுள சுரபி தேவ நிலையினை யுணர்ந்து பாச
வன்றுயர்ப் பகைஞன் சிந்தை செய்தலின் வந்திட் டாங்கு
துன்றுசெஞ் சுடாசேண் சுற்றச் சூழுறத் தோன்றிற் றன்றே.

இ-ள். என்று இனிது உரைக்கும் வேலை - என்று இதனை இனிதாகக் கூறியபொழுது,—எறி புனற்குஅரசன் யாகம் நின்றுள சுரபி - திரைவீசுகின்ற கடற்கரசனாகிய வருணனது யாகத்தில்நின்ற தேனுவானது,—பாசவன் துயர்ப் பகைஞன் சிந்தை செய்தலின் தேவநிலையினால் உணர்ந்து வந்திட்டாங்கு - பாசமாகிய வலிய துயருக்குப் பகைவராகிய வசிட்டமுனிவர் நினைத்தலால் (அதனைத்) தெய்வத்தன்மையினாலறிந்து வந்தாற்போல,—துன்று செஞ்சுடர் சேண் சுற்றச் சூழுறத் தோன்றிற்று - (உடம்பிற்) செறிந்துள்ள செவ்வொளி தூரத்திலே சூழ (வசிட்டாதியோர்) சிந்திக்குமாறு (காட்டினின்றும் அக்கன்றானது அங்கேவந்து) தோன்றிற்று. எ-று.

பாசவன்றுயர் உபசாரம். யாகத்தினின்றும் தேனுவந்தாற்போல அதன்கன்று வனத்தினின்றும் அங்கேவந்து தோன்றிற்று என்க. தேனுவன்று; அதன்கன்றே தோன்றியதென்பது, பின்வரும் ௬௫-ம் செய்யுண்முதலியவற்றானறியப்படும். (௬௨)

புனைந்தன தொடையற் கங்கைப் புரவலன் றாளைச் சென்னி
வனைந்தவம் முயற்சி யேவ மருதுநல் வினைகொண் டார
இனைந்தெதி ரிரப்ப மன்ன ரிதயவா ரிசத்தி னேன்று
நினைந்தவப் பலன்முன் னாக நின்றதும் போன்ற தன்றே.

இ-ள். மன்னர் இனைந்து எதிர் இரப்ப - (அப்பசுவந்துதோன்றியது;) அரசர்கள் வருந்தி எதிரே இரந்துகேட்ப,—புனைந்தன தொடையல் கங்கைப் புரவலன் தாளைச் சென்னி வனைந்த அ· முயற்சி ஏவ - அணிந்த மாலையையுடைய கங்கைநாட்டரசனாகிய பரராசசேகரனது பாதங்களைச் சிரசிற்சூடிய அந்த முயற்சியானது செலுத்த,—மருது நல்வினைகொண்டு ஆர - அதனை மருது நல்வினைகொண்டுவந்து நிறைவிக்க,—இதயவாரிசத்தின் என்று நினைந்த அப்பலன் - (அவ்வரசர்கள்) இதயகமலத்தில் முயன்று நினைத்த அப்பலன்,—முன்னாக வந்து நின்றதும் போன்றது - அவர்கள் முன்னாக வந்து நின்றதையும் போன்றது. எ-று.

வணங்கிய ஊக்கமே நல்வினையாக அதனால் அவர் நினைந்தபலன் சித்தியுறும் என்பார் இங்ஙனங் கூறினார். ஆர என்பதில் விவ்விகுதிதொக்குநின்றது. தோன்றியதுபோன்றது என்க. எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

மிக்கவற் புதத்து நாளும் விளங்குநந் தினிப்பேர் மேன்மை
தொக்கவச் செய்ய சோதிச் சுந்தரத் தோற்றத் தேனு
தக்கநெற் றியின்மீக் கோட்டந் தருதடஞ் சுவேத ரோமஞ்
செக்கரிற் றிகழும் பிள்ளைத் திங்களிற் செவ்வி செய்ய.

இ-ள். மிக்க அற்புதத்து நாளும் விளங்கும் - மிக்க அதிசயத்தோடு நாடோறும் விளங்குகின்ற,—நந்தினிப்பேர் மேன்மை தொக்க அ செய்ய சோதிச் சுந்தரத் தோற்றத் தேனு - நந்தினி என்னும் பெயரையுடைய

மேன்மைபொருந்திய அந்தச் சிவந்த ஒளியைக்கொண்ட அழகிய வடிவத்தையுடைய தேனுவானது,—தக்க நெற்றியின்மீக் கோட்டம் தரு தடம் சுவேத ரோமம் - (தனது) தகைமைபொருந்திய நெற்றியின்மீது வளைந்துள்ள பெரிய வெண்ணிறரோமம்,—செக்கரில் திகழும் பிள்ளைத் திங்களில் செவ்வி செய்ய - செவ்வானத்தில்விளங்கும் பிறைத்திங்களைப்போல அழகுசெய்யவும். எ-று.

விளங்கும்தேனு, போர்த்தேனு, தொக்கதேனு, அத்தேனு, தோற்றத்தேனு எனத் தனித்தனிகூட்டிமுடிக்க. வடிவம் செவ்வானத்தையும் நெற்றியின்மீதுவளைந்தரோமம் பிறையையும் ஒத்ததென்க. (கூச)

பானல வினிய வின்பப் பற்றறுப் பான்மைத் - தூய
கானல மாமைச் செவ்வாய்க் கன்றுளிச் சொரிபாற் றாரை
தூநில வெழுபொன் மேனித் தொடுகடல் லாடைத் துப்பின்
மாநில மகளை முந்நீ ராட்டுவ வகையின் மான.

இ-ள். பால் நல இனிய இன்பப் பற்று அறுப் பான்மை - பாலின் நலத்தினாலே இனிய இன்பத்தைத்தருகின்ற பற்றுநீங்காத தன்மையையுடைய,—தூய கானல மாமைச் செவ்வாய்க் கன்று உள்ளிச் சொரி பால் தாரை - சுத்தமாகிய ஒளிபொருந்திய மாமைநிறத்தைக்கொண்ட சிவந்த வாயையுடைய கன்றைநினைத்துச் சொரிகின்ற பாலின் ஒழுக்கு,—தூநிலவு எழு பொன் மேனித் தொடுகடல் ஆடைத் துப்பின் மா நிலமகளை - சுத்தமாகிய ஒளிகிளருகின்ற பொன்போலும் மேனியையும் தோண்டப்பட்ட கடலாகிய ஆடையையுமுடைய நன்மையைக்கொண்ட பெரிய பூமிதேவியை,—முந்நீர் ஆட்டுவ வகையின் மான - கடனீரால் முழுக்காட்டுதலாகியதன்மையை ஒப்பவும். எ-று.

தாரை மான என இயையும். (கூரு)

தீதினு ரிட்ட தீமைப் பரங்கிழித் தெடுக்குஞ் சீரிற்
காதிமா நிலனிற் றாக்குங் கனகுரத் தெழுந்த தூளி
நீதியால் யாகாந் தத்தி லாட்டிய நீரின் வென்றிச்
சோதிவே லரசன் செம்பொன் மேனியிற் சூழ்ந்து சுற்ற.

இ-ள். தீதினர் இட்ட தீமைப் பரம் கிழித்து எடுக்கும் சீரின் காதி மா நிலனில் தாக்கும் - தீயோர்களிட்ட தீமையாகிய பாரத்தைக் கிழித்து எடுக்குந்தன்மைபோல அகழ்ந்து பெரிய பூமியில் தாக்குகின்ற,—கன குரத்து எழுந்த தூளி - பெரிய குளம்பினின்றுமெழுந்த தூளியானது,—நீதியால் யாக அந்தத்தில் ஆட்டிய நீரில் - விதிப்படி யாகமுடிவில் அபிடேகித்த நீரைப்போல,—வென்றிச் சோதி வேல் அரசன் செம்பொன் மேனியில் சூழ்ந்து சுற்ற - வெற்றியையுடைய ஒளிபொருந்திய வேலையேந்திய திலீபமகாராசனது சிவந்த பொன்போன்ற மேனியின்மீது சூழ்ந்து சுற்றிக்கொள்ளவும். எ-று.

சிரின் காதித் தாக்கும் குரம் எனவும், தூளி நீரில் சூழ்ந்து சுற்ற எனவும் இயைக்க. யாகாந்தத்திலாட்டியநீர் என்றது ஈண்டு வாயவ்வியஸ்நானத்தையுணர்த்திநின்றது. (கசு)

நோக்கருஞ் சாலை போக நுனித்தக நெக்க வோகை
யாக்கருந் தகைய கன்றை யழைத்துள வந்த வோதை
தேக்கரும் பலத்த மேன்மைத் தீர்த்தவான் புனலுந் தீர
நீக்கரும் வினைக டீர்க்கு நீண்மறைத் தொனியி னிற்க.

இ-ள். நோக்கு அரும் சாலை போக நுனித்து - அழகையுடைய அரிய யாகசாலையிற்போகக்கருதி,—அகம் நெக்க ஓகை ஆக்கு அரும் தகைய கன்றை அழைத்துள அந்த ஓதை - (தன்னிடத்தே) மனமுருகிய மகிழ்ச்சியைச் செய்கின்ற அரிய தகைமையினையுடைய கன்றை அழைத்த அந்த ஒலியானது,—தேக்கு அரும் பலத்த மேன்மைத் தீர்த்த வான் புனலும் தீர நீக்க அரும் வினைகள் - நிறைந்த அரிய பயனைத்தருகின்ற மேன்மையையுடைய தீர்த்தமாகிய பெரிய நீருந் தீர்த்தற்கரியவினைகளை,—தீர்க்கும் நீள் மறைத் தொனியின் நிற்க - நீக்குகின்ற நெடிய வேத ஒலியைப்போல நிலையுறவும். எ-று.

புனலும் உம்மை சிறப்பு. நுனித்து அழைத்துள ஓதை நிற்க என இயைக்க. அகம் நெக்க என்பதற்கு அகம் நெக்கவாய் எனப் பொருள் கூறினுமமையும். (கஎ)

எஞ்சலின் றொளிரும் பாத விருஞ்சுவ டரவச் சென்னி
துஞ்சுமின் னுதலிற் றீட்டுந் திலகத்திற் சுடரச் சூறை
மஞ்சலங் கியகைச் செவ்வேன் மன்னவிந் நிலையின் மாழ்கி
யஞ்சலென் றருளு மாபோ லருகுற வணைந்த தன்றே.

இ-ள். எஞ்சல் இன்று ஒளிரும் பாத இரும் சுவடு - குறைவின்றி விளங்குகின்ற பாதத்தின் பெரிய சுவடானது,—அரவம் சென்னி துலங்கும் மின் நுதலில் தீட்டும் திலகத்தில் சுடர - சேடனென்னும் பாம்பின் றலையிற் கிடக்கின்ற பூமிதேவியினது நுதலிலிட்ட திலகத்தைப்போல விளங்கவும்,—சூறை மஞ்சு அலங்கிய - சுழல்காற்றுப்பட்ட மேகம்போல வருந்திய,—கைச் செவ்வேல் மன்ன - கையிற் சிவந்த வேலை ஏந்திய அரசனே!,—இந்நிலையின் மாழ்கி அஞ்சல் என்று அருளுமாபோல் அருகு உற அணைந்தது - நீ இத்தன்மையாக வருந்தி அஞ்சாதே என்று அருள் செய்யுந்தன்மைபோல (அவனுக்குப்) பக்கமாக வந்தது. எ-று.

அலங்கிய மன்ன என இயையும். தேனு செய்ய, மான, சுற்ற, நிற்க, சுடர அணைந்தது என முடிக்க. (கஅ)

ஆங்கிளி ததனை நோக்கா வருண்முனி யரச நீயுட்
டாங்கிய துயர மெல்லாந் தபுதனிச் சயமிவ் வேலை

யீங்கிது வரலா லென்னு மிரங்தத னுள்ளத் தேற
வோங்கருள் பெறுமா றெல்லா முவந்தினி துரைக்கு மன்றே.

இ-ள். ஆங்கு அதனை இனிது நோக்கா - அவ்விடத்து அதனை இனிது பார்த்து, — அருள் முனி - அருளையுடைய வசிட்டமுனிவர், — அரச இவேலை ஈங்கு இது வரலால் - அரசனே! இந்தச் சமயத்தில் இவ்விடத்து இப்பசு வரலால், — நீ உள் தாங்கிய துயரம் எல்லாம் தபுதல் நிச்சயம் என்னு - நீ மனத்துட்கொண்ட துன்பமெல்லாம் நீங்குதல் நிச்சயம் என்று, — அதன் உள்ளத்து ஏற இரந்து ஓங்கு அருள் பெறும் ஆறெல்லாம் - அதன் மனத்திலே பதியும்படி (ஏவல்களைச்செய்து) யாசித்து மிகுந்த அருளைப் பெறும் வழியையெல்லாம், — உவந்து இனிது உரைக்கும் - மகிழ்ந்து இனிது கூறுவார். எ-று.

என்னுக் கூறும் என முடிக்க. ஏற என்றதனுல் அதன்காரணம் வருவிக்கப்பட்டது. (௬௯)

தலாதிப தகுமெய்ஞ் ஞானத் தன்மையிற் றழுவி வெம்மைக்
கலாதியி னமைதி காமங் கைக்குதி சாக மூல
பலாதிக டுய்த்தி மாசில் பவித்திரத் தாதி பாசப்
புலாதிகள் காத்தி யாவைப் பூசனை புரிதி பின்னர்.

இ-ள். தல அதிப - அரசனே! — தகு மெய் ஞானத் தன்மையில் தழுவி - தகைமைபொருந்திய உண்மைஞானத்தினியல்போடுகூடி, — வெம்மைக் கலாதியின் அமைதி - விரும்பப்படுகின்ற (அப்பியசித்தலாலே பயன்தரும்) கலைமுதலியவற்றைப்போல (ப் பயன்தரும்படி அதன் சேவையிலே) அமைந்து ஒழுகுதி, — காமம் கைக்குதி - காமத்தை வெறுக்குதி, — சாக மூல பல ஆதிகள் துய்த்தி - இலையும் கிழங்கும் பழமுமாதியவற்றை உண்குதி, — மாசு இல் பவித்திரத்து ஆதி - குற்றமில்லாத பரிசுத்தத்திலே பொருந்துதி, — பாசப் புல ஆதிகள் காத்தி - பாசமாகிய புலன்முதலியவைகளைக் காக்குதி, — ஆவைப் பூசனை புரிதி - இவ்வாறு பசுவைப் பூசனைசெய்குதி, — பின்னர் - பின்பு. எ-று.

புலன் - பஞ்சவிடயம். ஆதி என்றதனுல் அந்தக்கரணம் முதலியனவுங் கொள்ளப்படும். ''விஜ்ஞாஹ்ஞஸமெநமெநவ'' என முதனூற் சுலோகத்திற் கூறியதற்கிையைய ''வெம்மைக்கலாதியினமைதி'' என்பதற்கு இவ்வாறு பொருள்கூறப்பட்டது. (௭0)

நிற்றியா னிற்கிற் செல்லிற் சேறிநீர் துற்றினீயுந்
துற்றியா கிடக்கி னங்ஙனிருத்திநேர் துணிந்த நேசப்
பெற்றியா லூறொன் றெய்தா வகையினிற் பெரிது காத்தி
மற்றிலா யாதி யானும் மகிழ்ந்திடுங் காறு மன்றே.

இ-ள். ஆன் நிற்கில் நிற்றி - பசுநின்றால் நீயும் நிற்குதி,—செல்லில் சேறி - அதுசென்றால் நீயும் செல்லுதி,—நீர் துற்றின் நீயும் துற்றி - அது நீரை உண்ணுகில் நீயும் உண்குதி,—கிடக்கில் அங்ஙன் இருத்தி - அது கிடந்தால் நீயும் அங்கே இருக்குதி,—துணிந்த நேசப் பெற்றியால் நேர் ஊறு ஒன்று எய்தாவகையினில் பெரிது காத்தி - (இவ்வாறே அதனைத்) துணிந்த அன்பின் றன்மையினால் எதிரே இடையூறொன்றும் அடையாதபடி மிகவும் காக்குதி,—ஆன் உண் மகிழ்ந்திடுகாறும் மற்று இலாய் ஆதி - அப்பசு மனம்மகிழும்வரைக்கும் வேறொருதொழிலும் இல்லாதவனாய் இருக்குதி. எ-று.

நிற்றியால் எனக் கண்ணழித்து ஆலை அசையாக்கினுமமையும். (எக)

நின்பெருந் தேவி தானு மருச்சனை நெறியிற் செய்திங்
கென்பெருந் தானத் தெல்லை யேகிமீண் டந்த வெல்லை
மன்பெருந் தேனு மீளி னெதிர்செலீஇ மலரிட் டேத்திப்
பின்படர்ந் தொழுக றானே கடனெனப் பெரிது சொன்னான்.

இ-ள். இங்கு நின் பெரும் தேவிதானும் அருச்சனை நெறியிற் செய்து - இங்கே உன்னுடைய பெரிய மனைவியும் அருச்சனையை முறைப்படி செய்து—என் பெரும் தானத்து எல்லை எகி மீண்டு - எனது பெரிய ஆச்சிரமத்தினெல்லைவரைக்கும் (அதனோடு) போய்த் திரும்பி,—அந்த எல்லை மன் பெரும் தேனு மீளின் எதிர்செலீஇ மலர் இட்டு எத்தி - பின் அந்த எல்லையின்கண் மிக்க பெருமையையுடைய தேனு மீண்டுவந்தால் எதிரே சென்று மலர்களையிட்டுப் பூசித்து,—பின் படர்ந்து ஒழுகலே கடன் எனப் பெரிது சொன்னான் - பின்சென்று ஒழுகுதலே அவட்குக் கடனாகும் என்று மிகவும் கூறினார். எ-று.

உம்மை எச்சம். தான் அசைநிலை; தேற்றப்பொருளில் வந்ததெனினு மமையும். (எஉ)

இறையுறு திருவு முற்றி லெண்ணமு மீறு மாகிக்
குறையுறா யுவும்பெறாது வாழ்கென வாசி கூறிக்
கறையறு பன்ன சாலை காட்டிடக் காவ லானம்
மறையவ னருள்கைக் கொள்ளா மாதோடு வணங்கிப்புக்கான்.

இ-ள். இறை உறு திருவும் முற்றில் எண்ணமும் ஈறும் ஆகிக் குறை யுறு ஆயுவும் பெறாது வாழ்க என - அற்பமான செல்வத்தையும் முற்றாத எண்ணத்தையும் அழிவுடையதாய்க் குறைவைப்பொருந்திய ஆயுளையும் அடையாது வாழுக என்று,—ஆசி கூறி - ஆசீர்வாதம் சொல்லி, — கறை அறு பன்னசாலை காட்டிட - குற்றமில்லாத பன்னசாலையைக் காண்பிக்க,—காவலான் அம் மறையவன் அருள் கைக்கொள்ளா மாதொடு வணங்கிப் புக்கான் - அரசன் அம்முனிவருடைய கட்டளையை எற்று மனைவியோடும் (அவரை) வணங்கிப் (பன்னசாலையிற்) புகுந்தான். எ-று.

வாழ்க என்னும் வியங்கோளீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. ஈறும் என்பதிலுள்ள உம்மை அசைநிலை. காட்டிடைப் புக்கான் என இயையும். (எங)

மாகுவா னிலவ ருவேன் மன்னனங் குலத்தா னுள்ளந்
தீகுவா னருள்செய் வாய்நீ யென்றருட் டெய்வச் செவ்வி
யாகுவான் சுரபிக் கன்பா லறைந்திட நாக லோகத்
தேகுவான் போல வெய்யோ னெறிதிரை யுவரி சேர்ந்தான்.

இ-ள். மா குவால் நிலவு அரு வேல் மன்னன் நம் குலத்தான் - பெரிய கூட்டமான ஒளிசெறிந்த வேலையுடைய அரசனே நம்குலத்தவன்,— உள்ளம் தீகுவான் - (சந்ததியில்லாமையினான்) மனம் வருந்துகின்றான்,— நீ அருள்செய்வாய் என்று -(ஆதலால் அவனுக்கு) நீ அருள்செய்குதியென்று,— அருள் தெய்வச் செவ்வி ஆகு வான் சுரபிக்கு - அருளையும் தெய்வத்தன்மையையுமுடைய அழகுபொருந்திய பெருமையைக்கொண்ட தேனுவுக்கு,— அன்பால் அறைந்திட நாகலோகத்து ஏகுவான் போல - அன்போடுகூறும்படி பாதலத்திற்குச் செல்லுபவனைப்போல,—வெய்யோன் எறி திரை உவரி சேர்ந்தான் - சூரியன் எறிகின்ற திரையையுடைய கடலை அடைந்தான். எ-று.

என்று அறைந்திட ஏகுவான்போலச் சேர்ந்தான் என இயைக்க. இது தற்குறிப்பேற்றமென்னுமலங்காரம். (எச)

குறைகூறுபடல முற்றிற்று.

தேனுவந்தனப்படலம்.

ஈரிரு மறைத்தொனி செவித்துளை யிறுத்தே
தாருர வுரக்குரிசி றன்றுயி லெழுப்ப
பூருவ திசைப்புண ரியிற்கதிர்கள் பூவா
வாரிருள் குடித்தொளி ரருக்கனு முதித்தான்.

இ-ள். ஈரிரு மறைத் தொனி செவித்துளை இறுத்து - (வசிட்டமுனிவருடைய மாணாக்கர்களால் அத்தியயனஞ்செய்யப்படுகின்ற) நான்குவேதங்களினொலியும் செவித்துவாரத்திற் (புகுந்து) தங்கி,— தார் உர உரக் குரிசில் தன் துயில் எழுப்ப - மாலையையணிந்த வலிய மார்பினையுடைய திலீப மகாராசனுடைய நித்திரையை எழுப்ப,—ஒளிர் அருக்கனும் - விளங்குகின்ற சூரியனும்,—பூருவ திசைப் புணரியில் கதிர்கள் பூவா - கீழ்த்திசைக்கடலிலே கிரணங்களைப் பரப்பி,—ஆர் இருள் குடித்து உதித்தான் - நிறைந்த இருளையழித்துத் தோன்றினன். எ-று.

எழுப்ப நிகழ்வுப்பொருட்டு. இதனை உதித்தான் என்பதனேடு முடிக்க. புணரியில் உதித்தான் என இயையும். இனிக் குடித்து என்பதை ஒளிர் என்பதனேடு முடித்து விசேடணமாக்கி, பூவாக் குடித்து ஒளிர் அருக்கனும் உதித்தான் என இயைத்துப் பொருள்கூறினுமமையும். பிராமியமுகூர்த்தத்திலேசெய்யும் அத்தியயனமுழக்கம் திலீபனைத் துயிலெழுப்பச் சூரியனும் உதித்தான் என்பது கருத்து. உம்மை சிறப்பு. (எ)

பிறந்தகட லுட்பிரதி மண்டலம் பிறங்க
இறந்தபுன றொட்டுமிசை நின்றொளிரு மெல்லை
நிறந்தகு விளிம்பொரு தலைத்தொட நிரந்தே
திறந்தவரு ணன்றனது செப்பினை நிகர்க்கும்.

இ-ள். பிறந்த கடலுள் பிரதி மண்டலம் பிறங்க - தோன்றிய கடலினுள்ளே பிரதிமண்டலம் விளங்க,—இறந்த புனல் தொட்டு மிசை நின்று ஒளிரும் எல்லை - மிகுந்த நீரைத்தொட்டு மேலாகநின்று விளங்குகின்ற சூரியன்,—நிறம் தகு விளிம்பு ஒருதலைத் தொட - நிறம்மிக்க விளிம்பு ஒரு தலையிலே தொட்டுநிற்ப,—நிரந்து திறந்த வருணன் தனது செப்பினை நிகர்க்கும் - முற்றத்திறந்த வருணனுடைய ஒரு செப்பை ஒக்கும். எ-று.

எல்லை நிகர்க்கும் என இயைக்க. பிரதிமண்டலம் சமமாகத்தோற்றும் வட்டமாகிய விம்பம். பிரதிமண்டலம் அடிச்சிமிழ்போலவும், தொட்டுமேலே நின்ற சூரியன் திறந்த மேற்சிமிழ்போலவும் இருந்தனவென்க. இறந்த புனல் எனக் கண்ணழித்துச் செறிந்த புனல் எனப் பொருள்கூறினுமமையும். "இறப்புமுறப்பும்வெறிப்புஞ்செறிவே" என்பது சூத்திரம். (தொல்-சொல்-நஉஎ.) (உ)

அங்குமுத முட்சில வரிக்குல மடக்கித்
தங்கிய வரிக்குல மெழுந்துதனி போகப்
பங்கய மலர்த்திரவி பந்தினை யொளித்தோர்
செங்கையை விரித்தவொரு சித்தனையு மொக்கும்.

இ-ள். அம் குமுதம் உள் சில அரிக் குலம் அடக்கி - அழகிய குமுத மலர்களினுள்ளே சில வண்டுக்கூட்டங்களை அடக்கி,—தங்கிய அரிக்குலம் எழுந்து தனிபோக - (தேனுண்ணும்பொருட்டுச்சென்று முதனாண்மாலையிற் குவிதலாலே) தங்கிய வண்டுக்கூட்டங்கள் எழுந்து தனியேபோகும்படி,—பங்கயம் மலர்த்து இரவி - தாமரைமலர்களையலர்த்திய சூரியன்,—பந்தினை ஒளித்து ஓர் செங்கையை விரித்த ஒரு சித்தனையும் ஒக்கும் - பந்தினை (ஒரு கையில்வைத்து மூடி) ஒளித்துவிட்டு அப்பந்தை மற்றைக்கையில் விரித்துக் காட்டிய ஒரு சித்தனையும் ஒக்கும். எ-று.

இரவி சித்தனையும் ஒக்கும் என இயையும். குமுதம் பங்கயம் என்பன ஆகுபெயர். உம்மை இறந்ததுதழீஇயது. குமுதத்துள் என்பது குமுதமுள் என விகாரமாயிற்று. சித்தன் - சித்துக்களை இயற்றுவோன்.

நெருங்குசுடர் மண்டல நெடுங்கதிர் புறம்போ
யொருங்குற நிமிர்ந்துததி யுள்ளுற வயங்கல்
வருங்கடை யுகந்தனை வலித்துவட வைத்தீ
கருங்கடல் வயின்புடை கனன்றெரிதல் போலும்.

இ-ள். நெருங்கு சுடர் மண்டல நெடுங் கதிர் - நெருங்கிய சூரியமண்டலத்தின் நெடிய கிரணங்கள்,—புறம்போய் ஒருங்குற நிமிர்ந்து உததி உள்ளுற வயங்கல் - புறத்தேசென்று ஒருசோக்கிளர்ந்து கடலினுள்ளாக விளங்கல்,—வடவைத்தீ - வடவாமுகாக்கினி,—வரும் கடையுகந்தனை வலித்து - மேல்வருகின்ற கடையுகத்தை நினைத்து,—கருங்கடல் வயின் புடை கனன்று எரிதல் போலும் - கரிய கடலினிடத்தே பக்கத்தில் உக்கிரங்கொண்டு எரிதலைப்போலும். எ-று.

நெருங்கு கதிர் என இயைக்க. வயங்கல் எரிதல்போலும் என்க. வயங்கல் - பிரதிவிம்பித்தல். மண்டலத்தை எழுவாயாக்குதல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. (ச)

மறுத்தவிர் மலர்க்கதிர் வரச்சுட ருதிப்பக்
கறுத்தியல் கடற்கிடை கதிர்த்தொகை கிடப்ப
நிறுத்திய நலத்தொடு நிரைத்திறுக வச்சி
லுறுத்தியன பொற்கயி றொழுக்கியன போலும்.

இ-ள். மறுத் தவிர் மலர்க் கர வரச் சுடர் உதிப்ப - குற்றம்நீங்கிய தாமரைமலரையேந்திய கையையுடைய மேன்மையைக்கொண்ட சூரியன் உதிப்ப,—கறுத்தியல் கடற்கு இடை கதிர்த்தொகை கிடப்ப - கறுத்துத்தோன்றுகின்ற கடற்கிடையே அதன் கதிர்க்கூட்டங்கள் கிடத்தல்,—நிறுத்திய நலத்தொடு நிரைத்து இறுக அச்சில் உறுத்தியன கயிறு - நிறுத்திய அழகோடு நிரைத்து இறுகுற அச்சினிடத்தே கோத்த பொற்கம்பிகளை,—ஒழுக்கியன போலும் - இழுத்தலைப்போலும். எ-று.

உதிப்பக் கிடப்ப ஒழுக்கியனபோலும் என இயையும். கிடப்ப-தொழிற்பெயர். இறுக என்பதை உறுத்தியன என்பதோடு முடித்தலேயன்றி ஒழுக்கியன என்பதோடு முடிக்கினுமமையும். (ரு)

உட்டெளி வுணர்ச்சிதவ ரோதவுணர் வில்லார்
தெட்டவ ரெனக்கதிர் திறக்குமது போதின்
மட்டிதழ் விரித்தவில மாலைமலர் மைதீர்
கட்டிதழ் விரித்தவிரி காலைமல ரெல்லாம்.

இ-ள். கதிர் திறக்கும் அதுபோதின் - சூரியன்மலர்த்தும் அப்பொழுதில்,—மாலை மலர் - மாலைக்காலத்தே மலருமியல்பையுடைய (குமுத முதலிய) மலர்கள்,—தவர் உள் தெளிவு உணர்ச்சி ஒத - தவத்தான் மனந்தூய

ராயினர் மனந்தெளிதற்குக் காரணமாய நல்லறிவை உபதேசிக்க,—உணர்வு இல்லார் என மட்டு இதழ் விரித்த இல - அதனை உணராதார்போலத் தேன்பொருந்திய இதழை விரித்தில,—காலைமலர் எல்லாம் தெட்டவர் என மைதீர் கட்டு இதழ் விரித்த - உதயகாலத்து மலருமியல்பையுடைய (தாமரைமுதலிய) மலர்களெல்லாம் அதனைக்கேட்டு மனந்தெளிந்தவர்போலக் குற்றந்தீர்ந்த முறுக்கமைந்த இதழ்களை விரித்தன. எ-று.

தெட்டவர் என்புழித் தெள் பகுதி. "அறவுரைகேட்டவிடத்துமுழலரார் - திறவுரைகேளாதவர்" என்றார் பிறரும். (௬)

காதிநிலை யிற்படு மளிக்கலது காலைப்
போதுபுகு மத்தகை புறத்துமுள வாமே
சீதுபரு கிக்கடி சிறைக்கொடு குறுந்தா
டாதுதழு விக்கொடு திரிந்ததகை சால.

இ-ள். காதி நிலையில் படும் அளிக்கு அலது - குடைந்து நிலையாகப் பொருந்துகின்ற வண்டுகளுக்கேயன்றி,—காலைப் போது புகும் அத்தகை - உதயகாலத்துமலருகின்ற பூக்களிற் பிரவேசிக்கின்ற அத்தகுதி,—புறத்தும் உள ஆமோ - ஏனையவற்றிற்குமுளவாகுமோ,—சீது பருகி - (அவ்வண்டுகள்) அப்பூக்களிலுள்ள தேனையுண்டு,—கடி சிறைக்கொடு - விரைவைச் சிறையிற் கொண்டும்,—குறும் தாள் தாது தழுவிக் கொடு - குறுமையாகிய காலாற் பூந்தாதைத் தழுவிக்கொண்டும்,—தகை சாலத் திரிந்த - தகுதி பொருந்தத் திரிந்தன. எ-று.

காலைப்போது தாமரைமுதலியன. புறம ஆகுபெயர். (எ)

அடைச்சிறிய கட்சிய வகத்திலணை காமப்
பெடைப்புறம் விரித்தசிறை பெட்பொடு சுருக்காக்
கிடைத்தலை யெடுத்தயல் கெமித்தடியி னோடும்
புடைச்சிறை நிமிர்த்துடல் விதிர்த்தசில புட்கள்

இ-ள். சில புட்கள் - சில (ஆண்) பறவைகள்,—அடைச் சிறிய கட்சிய அகத்தில் - இலைகளாலாய சிறிய கூட்டினது அகத்திலே,—அணை காமப் பெடைப் புறம் விரித்த சிறை - அணைந்த விருப்பமைந்த (தத்தம்) பெடைப் பறவைகளின் முதுகிலே விரித்த சிறகுகளை,—பெட்பொடு சுருக்கா - விருப்பத்தோடு சுருக்கி,—கிடைத் தலை எடுத்து - கிடத்தலையுடைய தலைகளை எடுத்து,—அயல் கெமித்து - அயலிற்போய்,—அடியினோடும் புடைச் சிறை நிமிர்த்து - அடித்தலோடும் பக்கத்திலுள்ள சிறைகளை உயர்த்தி,—உடல் விதிர்த்த - உடல்களை உதறின. எ-று.

அணை பெடை என இயையும். கெமித்தல் 'கம்' என்னும் வடசொல் அடியாகப் பிறந்த வினை. இது சாதித்தொழிற்றன்மையணி. (அ)

திணிப்புற வாற்றின சினைக்கரிய மாரி
கணிப்புற வாற்றின கதித்திரைய வேலை
பணிப்புற வாற்றின பலப்பல பதங்கந்
தணிப்புற வாற்றின சிலச்சில சகுந்தம்.

இ-ள். திணிப்பு உற அரற்றின சினைக் கரிய மாரி - உரமாக ஒலித்தன கருவையுடைய கரிய மேகங்கள்,—கணிப்பு உற அரற்றின கதித் திரைய வேலை - (அம்மேகங்கள்) மதிக்கும்படி ஒலித்தன விரைவையுடைய திரைகளைக்கொண்டகடல்,—பணிப்பு உற அரற்றின பல பல பதங்கம் -(அவ்வொலி) தாழும்படி ஒலித்தன பற்பல பறவைகள்,—தணிப்பு உற அரற்றின சில சில சகுந்தம் - அவ்வொலி குறையும்படி ஒலித்தன சிற்சில பறவைகள். எ-று.

பணிப்புற தணிப்புற என்பனவற்றை ஒரு சொன்னீர்மையவாக்கிப் பிறவினையாகக் கொள்ளுதலுமாம். இதற்கு நிரனிறையாகப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். (௯)

பெருக்கிய குருத்துதி பிறங்கு கலைநாத
மருக்கிய வறற்றமர மாடுபுன லோதை
சுருக்கிழுது துய்த்தெழு சுடர்க்கடவுள் சும்மை
யிருக்கியன் மறைத்தொனி யெழுந்தவன மெங்கும்.

இ-ள். வனம் எங்கும் - (வசிட்டமுனிவருடைய) ஆச்சிரமமெவ்விடத்திலும்,—பெருக்கிய குருத்துதி - மிகுத்துக்கூறிய குருத்தோத்திரவொலியும்,—பிறங்கு கலை நாதம் - விளங்குகின்ற கலைகளை அப்பியாசஞ்செய்தற்கண் உண்டான ஒலியும்,—அருக்கிய அறல் தமரம் - அருக்கியங்கொடுக்கும் நீராலாய ஒலியும்,—ஆடு புனல் ஓதை - ஸ்நானஞ்செய்கின்ற நீராலாயவொலியும்,—சுருக்கு இழுது துய்த்து எழு சுடர்க்கடவுள் சும்மை - சுருக்கினால்விடப்பட்ட நெய்யை உண்டு (சுவாலித்து) எழுகின்ற அக்கினிதேவனுடைய ஒலியும்,—இருக்கு இயல் மறைத் தொனி - இருக்குக்களானியன்ற வேதங்களின் ஒலியும்,—எழுந்த - எழுந்துள்ளன. எ-று.

வனம், துதி என்பன ஆகுபெயர். சுருக்கு அக்கினியின்கண் நெய் சொரியுங் கருவி. (௧0)

பாசவினை யைக்கடி தறுத்துநெறி பற்று
வீசனை யுளத்தினி லிருத்திய தவத்தோர்
பூசனை களிற்றரு பயத்தையறல் போக்கி
யாசையுள நிற்பநனி துய்ப்பகளி யன்னம்.

இ-ள். பாச வினையைக் கடிது அறுத்து நெறி பற்று - (தம்மைப்பற்றிய) பாசமாகிய இருவினைகளையும் விரைந்து அறுத்து வீட்டுநெறியைப்

பற்றி,—ஈசனை உளத்தினில் இருத்திய தவத்தோர் - சிவபெருமானைத்(தம்) மனத்திலிருத்திய தபோதனர்கள்,—பூசனைகளில் தருபயத்தை - (தாம்செய்யும்) பூசனைகளிலே கொடுவந்து அபிடேகித்த பாலை,—அறல் போக்கி - (அதனோடுகலந்த) நீரை (ப்பிரித்து) நீக்கிவிட்டு,—களி அன்னம் - களிப்பையுடைய அன்னங்கள்,—ஆசை உளம் நிற்ப நனி துய்ப்ப - ஆசை தம் மனத்தில் நிலையுற மிகவுமுண்பன. எ-று.

வீட்டுநெறி வினைகளை அறுத்தவழியன்றிப் பற்றப்படாமையின் அறுத்துநெறிபற்று என்றும், பற்றியவழியும் ஐம்புலநுகர்வோர் தவத்தராகாமையின் ஈசனையுளத்தினிலிருத்தியதவத்தோர் என்றுங் கூறினர். (கக)

உய்வவவ் வனத்துறை யனத்தொகைக ளொன்றோ
நொய்வுதரு மற்பொடு நுகர்ந்தவை பிரித்த
நைவிடு மகத்தொகை நலிந்துகதி நல்குந்
தெய்வவற றுய்ப்பவரு செவ்வியிள நவ்வி.

இ-ள். உய்வ அ வனத்து உறை அனத் தொகைகள் ஒன்றோ - (அப்பாலை உண்டு) உய்வன அந்த ஆச்சிரமத்திலிருக்கின்ற அன்னத்தொகைகள்மாத்திரமா?,—அவை நொய்வுதரும் அற்பொடு நுகர்ந்து பிரித்த - அவைகள் நெகிழ்ச்சியைத்தருகின்ற அன்போடு உண்டு பிரித்துவிட்ட,—நைவு இடும் அகத் தொகை நலிந்து கதி நல்கும் தெய்வ அறல் - வருத்தத்தைச் செய்கின்ற பாவத்தொகைகளைக்கெடுத்து நற்கதியைக்கொடுக்கின்ற தெய்வத்தன்மைபொருந்திய நீரை,—வரு இளம் செவ்வி நவ்வி துய்ப்ப - வருகின்ற இளமைப்பருவத்தையுடைய மான்களும் உண்டு உய்வனவாயின். எ-று.

உய்தல் ஆன்மஈடேற்றம். உய்வ வினைப்பெயர். அ பண்டறிசுட்டு. ஓகாரம் வினவோடொழியிசை. தெய்வத்தன்மை பாவத்தைநீக்கிக் கதியைக் கொடுத்தல். (கஉ)

கறுத்துள வயப்புலி கலங்குயிர் கதத்தா
லொறுத்துள நினைப்பினை யொழிந்தரு குலாவ
நிறுத்துள களிப்பினொ டருந்தியளி நேரா
வெறுத்துள பலத்துள மிசைந்துள விகங்கம்.

இ-ள். கறுத்து உள வயப் புலி - கோபித்துள்ள வலிய புலியானது,—கலங்கு உயிர் கதத்தால் ஒறுத்துள நினைப்பினை ஒழித்து அருகு உலாவ - (தன்னைக்கண்டு) கலங்குகின்ற உயிர்களை வேகத்தோடும் கொல்லுகின்ற அந்த நினைப்பையொழித்து (அம்முனிவர்) பக்கத்தே உலாவ,—விகங்கம் - பறவைகள்,—அருந்தி அளிநேரா வெறுத்துள பலத்துள் அம் - அம்முனிவர் உண்டு (தம்மீதே) அன்புற்று வெறுத்துவிட்ட பழத்திலுள்ள நீரை,—நிறுத்துள களிப்பினொடு மிசைந்துள - மனத்தில் நிலையுறவைத்த களிப்போடு முண்டன. எ-று.

கொலைத்தொழிலையுடைய விலங்கும் அருளோடு முனிவர்பக்கலில் உலாவிற்று. பறவைகளும் அவர்கள் உண்ணுமுன் உண்ணாது, உண்டபின் வெறுத்துவிட்டவற்றையே உண்டன. எனவே அவர்களிடத்தில் விலங்குகளும் பறவைகளும் அன்புடையனவாய் ஒழுகின என்பது கருத்து. (கங)

பேசுவன மாகலை முனித்தொகை பெருக்குந்
தேசுவன மாமறைகள் செப்பவரு கிள்ளை
வீசுவன தேனுததி மீதுஞிமி றூதா
மூசுவன சோலைதொறு முங்கியெழு மெங்கும்.

இ-ள். எங்கும் - அவ்வாச்சிரமமெங்கும்,— பேசுவன மா கலை முனித்தொகை பெருக்கும் - படிக்கப்படுகின்ற பெரிய கலைகளையறிந்த முனிவர் கூட்டங்களால் விரிக்கப்பட்ட,— தேசு வன மா மறைகள் செப்ப வரு கிள்ளை - ஒளியையும் அழகையும்கொண்ட பெரிய வேதங்களை (த் தாமுங் கேட்டுச்) சொல்லவருகின்ற கிளிகள்,—வீசுவன தேன் உததி மீது - சொரிகின்ற தேன்கடலின்மீதே,—ஞிமிறு ஊதா மூசுவன சோலைதொறும் - வண்டுகள் ஊதி மொய்க்கின்ற சோலைதோறும்,—முங்கி எழும் - முழுகி எழும். எ-று.

உததி மீது எழும், சோலை தோறும் எழும் எனத் தனித்தனி முடிக்க. முங்கி-இடைப்பிறவரல். வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்வோர் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டுதலின் முங்கியெழும் என்றார். முங்கல் - மூழ்கல். (கச)

வைகறையி னித்தகை வனத்தினி லெழுந்தா
னுய்கறை யடிப்படை யொறுத்தரச ராகம்
பெய்கறை நிரப்பிய நிணத்தசை பிடித்தே
மொய்கறை பரித்துமுரண் முற்றுகதிர் வேலான்.

இ-ள். உய் கறையடிப் படை ஒறுத்து - (தன்கட்) செலுத்திய யானைப் படையைக் கொன்று,—அரசர் ஆகம் பெய் கறை நிரப்பிய நிணத் தசை பிடித்து - அரசருடைய மார்பின்கண்ணே சொரிகின்ற இரத்தத்தை நிரப்பியுள்ள நிணத்தோடுகூடிய தசையைப்பற்றி,—மொய் கறை பரித்து - (அத்னுற்) செறிந்த கறையைத்தாங்கி,—முரண் முற்று கதிர் வேலான் - போரைமுடிக்கின்ற ஒளிபொருந்திய வேலையுடையவனாகிய திலீபன்,—வைகறையின் இத்தகை வனத்தினில் எழுந்தான் - புலரிக்காலத்திலே இத்தன்மையான தபோவனத்திலே எழுந்தான். எ-று.

ஆகம் நிரப்பியதசை என இயைக்க. ஒறுத்துப் பிடித்துப் பரித்து முற்று வேலான் என வினைமுடிவு செய்க. (கரு)

மெத்திய பவக்கொடு வினைத்தொகை யறுத்தே
முத்தியை யளிக்குநதி மூழ்கியளி மூழ்க

நித்திய நடத்துநிய மத்திறன் முடித்தே
சித்திய வருட்கடவுள் சேவடி நினைந்தான்.

இ-ள். மெத்திய பவக் கொடு வினைத்தொகை அறுத்து - (அத்திலீபன்) மிகுந்த பிறவிக்குக் காரணமாகிய கொடிய வினைக்கூட்டங்களை முற்றவொழித்து, — முத்தியை அளிக்கும் நதி மூழ்கி - முத்தியைக் கொடுக்கின்ற (புண்ணிய) நதியிலே முழுகி,—அளி மூழ்க நித்திய நடத்து நியமத்திறன் முடித்து - அன்பிலே (மனம்) அமிழ்ந்த நித்தியமுஞ்செய்கின்ற நியமப்பகுதிகளை முடித்து,—சித்திய அருள் கடவுள் சேவடி நினைந்தான் - இட்டசித்தியைத்தருகின்ற அருளைக்கொண்ட கடவுளுடைய செம்மையாகிய திருவடிகளைத் தியானித்தான். எ-று.

நித்தியநடத்துநியமம் - நித்தியகருமம். புதல்வற்பேறுவேண்டித் தொழுதான் என்பார் சித்தியவருட்கடவுள்சேவடிநினைந்தான் என்றார். திலீபன் ஸ்நானநியமங்களை முடித்து அருட்கடவுளைத் தொழுதான் என்பதாம்.

ஏயதன மெய்ப்பொலி யிலங்கொளி யிராமந்
தூயநிழ லெற்றையி னிரட்டிகொடு தோன்ற
மேயதரு வுக்கிடை விழுந்துதிகழ் வெய்யோன்
சேயவொளி சுற்றவுயர் தேனுவை யடைந்தான்.

இ-ள். ஏய தன மெய் பொலி இலங்கு ஒளி இராமம் - இயைந்த தனது மெய்யிற்பொலிகின்ற விளங்குகின்ற ஒளியும் அழகும்,—தூயநிழல் எற்றையின் இரட்டிகொடு தோன்ற - சுத்தமாகிய சாயையினிடத்து எந்நாளினும்பார்க்க இருமடங்காகத் தோன்றவும்,—மேய தருவுக்கு இடை விழுந்து திகழ் வெய்யோன் சேய ஒளி சுற்ற - அங்கேபொருந்திய மரங்களுக்கிடையேவிழுந்து விளங்குகின்ற சூரியனுடைய ஒளியானது சூழவும்,—உயர் தேனுவை அடைந்தான் - உயர்ந்த தேனுவை அடைந்தான். எ-று.

தன் என்றது தேனுவை. தோன்ற சுற்ற அடைந்தான் என இயைக்க. இவை நிகழ்வுப்பொருட்டு. திலீபனுக்காக்கல் சிறப்பின்று. இனி முன்னிரண்டடிக்கும் பொலிநிழலானது ஒளியையும் அழகையும் இரட்டிகொடு தோன்ற என மாற்றிப் பொருள்கூறினும் பொருந்தும். (கஎ)

கொங்கைமலை வம்பொடு குலுங்கியணி கொண்டே
பொங்கமிகு பங்கமொடு பொய்யவிடை நையச்
செங்கைமல ரிற்புதிய செவ்விமலர் செவ்வே
துங்கபல மின்பொடு தரும்படி துலங்க.

இ-ள். கொங்கை மலை - தனமாகிய மலையானது,—வம்பொடு குலுங்கி அணிகொண்டு பொங்க - கச்சோடுகுலுங்கி அழகைக்கொண்டு கிளரவும்,—மிகு பங்கமொடு பொய்ய இடை நைய - (அதனால்)மிக்க பங்கத்தோடு பொய்

யாகிய இடை மெலியவும்,—புதிய செவ்வி மலர் - புதிய அழகிய மலர்கள்,— செங்கை மலரில் - சிவந்த கையாகிய மலரிலே,—துங்கபலம் இன்பொடு தரும்படி செவ்வே துலங்க - உயர்ந்த (புதல்வற்பேறாகிய) பலத்தை இன்பத்தோடு தரும்படி செவ்விதாக விளங்கவும். எ-று.

கொங்கைமலே, செங்கைமலர் என்பன தொகையுருவகம். பொங்க முதலிய செயவெனெச்சங்கள் மேலைச்செய்யுளில் உற்றாள் என்பதனோடு முடியும். பங்கம் - கேடு. (கஅ)

அனங்கசர வென்றியி னழித்தழகை யெல்லாந்
தினங்கவர் கவின்கொள்வன தெய்வதமி தென்ன
வினங்கொண்மணி யின்கன விளங்கதி ரெறிக்கும்
பொனங்குழையு மன்பினொடு பொற்கொடியி னுற்றாள்.

இ-ள். அனங்க சர வென்றியின் அழித்து - மன்மதபாணத்தின் வென்றியினால் அழிவுசெய்து,—அழகையெல்லாம் தினம் கவர் - (ஆடவர்களுடைய) அழகையெல்லாம் (திறையாக) நாடோறும் கவரத்தக்க,—கவின்கொள் வனதெய்வதம் இது என்ன - அழகைக்கொண்ட ஒரு வனதெய்வம் இது என்று சொல்லும்படி,—இனம் கொள் மணியின் கன இளம் கதிர் எறிக்கும் பொனம் குழையும் - கூட்டமாகிய இரத்தினங்களையுடைமையினால் மிக்க இளமையான கிரணங்களை வீசுகின்ற பொன்னாலாகிய குழையினையுடையளாகிய சுதக்கிணையும்,—அன்பினொடு பொற்கொடியின் உற்றாள் - அன்போடு ஒரு பொற்கொடிபோலத் (தேனுவை) அடைந்தாள். எ-று.

பொனங்குழை - அன்மொழித்தொகை. உம்மை - எச்சம். இளமை - ஈண்டு மழுங்காமை. வென்றவர் தோற்றவர் வளத்தைக் கவர்தல் வழக்காதலின் கவர் என்றும், வனத்திற்சேறலின் வனதெய்வதமிதென்ன என்றுங் கூறினார். (கக)

உத்தம மறைச்சுருப மொத்தசுரை யைத்தான்
சித்தமகிழ் விற்றிரி வலஞ்செய்தத னின்சீர்
மத்தக மிசைப்பணை மருப்பினடு வட்டே
மத்தமல ரிட்டுற வருச்சனை புரிந்தாள்.

இ-ள். உத்தம மறைச் சுருபம் ஒத்த சுரையை - மேலான வேதத்தினது வடிவையொத்த காமதேனுவை,—தான் சித்தமகிழ்வில் திரி வலஞ்செய்து - அந்தச் சுதக்கிணை மனமகிழ்ச்சியோடு மும்முறை வலம்வந்து,—அதனின் சீர் மத்தகமிசை பணை மருப்பின் நடுவண் - அதனுடைய சிறந்த மத்தகத்தின்மீது பருத்த இருகோட்டுக்கும் நடுவே,—அத்த தேம் மலர் இட்டு - கையிலுள்ள தேன்பொருந்திய மலரை இட்டு,—உற அருச்சனை புரிந்தாள் - மிகவும் பூசனைசெய்தாள். எ-று.

, நவென் என்புழி அண் பிரத்தியயம். ஆங்கண் என்பதுபோல. "மீதானசிரத்தமலன்" என்று கூறியவாறே சிவபிரானிருக்கும் அவ்விடமே பூசைக்குகந்ததாகலின் சிரசிலுள்ள மத்தகத்திலிட்டுப் பூசைசெய்தாள் என்க. (உ०)

சொற்சதுர் மறைப்படி யளித்ததொரு தூய்தா
மற்சனை தனைத்தன தகத்தினிது கொள்ளா
வெற்செரு கலர்க்குவை சுமந்துநெறி யெய்தா
நற்சுரபி முற்செல நயந்துபி னடந்தார்.

இ-ள். சொல் சதுர் மறைப்படி - சொல்லையுடைய நான்குவேதங்களின் விதிப்படி,—அளித்தது ஒரு தூய்து ஆம் அற்சனைதனை - செய்ததாகிய ஒப்பற்ற பரிசுத்தமான பூசனையை,—தனது அகத்து இனிது கொள்ளா - தன்மனத்திலே இனிதாக ஏற்று,—எல் செருகு அலர்க்குவை சுமந்து - ஒளிபொருந்திய மலர்க்கூட்டங்களைச் சுமந்து,—நெறி எய்தா - வழியை அடைந்து,—நல் சுரபி முன்செல - நல்ல காமதேனுவானது முன்னே செல்ல,—நயந்து பின் நடந்தார் - (திலீபனும் சுதக்கிணையுமாகிய இருவரும்) விரும்பி (அதன்) பின்னே சென்றார்கள். எ-று.

அர்ச்சனை என்பது எதுகைநோக்கி அற்சனை என்றாயிற்று. மனத்தினிதுகொள்ளா என்றமையாற் காயத்தால் வெறுத்ததுபோன்று காட்டிற்று என்பது பெறுதும். (உக)

மையல்வினை பற்பல வளைத்துவரு மேனு
முய்யல்விதி யார்க்குநடு வோர்தடையு முண்டோ
பையலர் மதுக்கட லிகந்தழி பலத்தின்
செய்யலி னடந்துவழி தேனதி கடந்தார்.

இ-ள். மையல் வினை பற்பல வளைத்து வருமேனும் - மயக்கத்தைத் தரும் தீவினைகள் பற்பலவாகச் சூழ்ந்துவருமாயினும்,—உய்யல் விதியார்க்கு - உய்தற்குக் காரணமாகிய ஊழையுடையவர்களுக்கு,—நடு ஓர் தடையும் உண்டோ - நடுவே யாதானுமோர் தடையுமுளதாமோ (இல்லை),—பை அலர் மதுக்கடல் இகந்து - (அவ்விருவரும்) பசிய பூவினின்றும் வழிந்த தேனாகிய கடலைக் கடந்து,— அழி பலத்தின் செய்யலின் நடந்து - பதனழிந்துவீழ்ந்த பழங்களாலாய சேற்றினிடையே நடந்து,—வழி தேன் நதி கடந்தார் - அவற்றினின்றும் வழிந்து செல்கின்ற தேனாகிய நதியையுங் கடந்தார்கள். எ-று.

திலீபனும் சுதக்கிணையும் நல்விதியையுடையவரானபடியால் இத்தடைகளைக் கடந்தார் என்பார் உய்யல்விதியார்க்குநடுவோர்தடையுமுண்டோ என்றார். உய்யல்விதி - ஆகூழ்; நல்விதி. வினைபற்பல கடல், சேறு, நதி என்பன. தடையும் என்புழி உம்மை சிறப்பு. நதியும் என்புழி எச்ச உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு என்னும் அலங்காரம். (உஉ)

பரத்தொடு வினைத்தொகை யடர்த்தவர் பயன்றேர்
சுரத்தொடு தொனிக்குமறை யாகவுழை தோறுந்
திரத்தொடு சயத்துநிமிர் தம்பமிகை சிங்கா
வரத்தொடு நிறுத்தியன யூபநிலை கண்டார்.

இ-ள். பரத்தொடு வினைத்தொகை அடர்த்தவர் பயன் தேர் சுரத்தொடு தொனிக்கும் மறை யாக உழை தோறும் - பாரத்தோடு வினைக் கூட்டங்களை வென்றவர்களாகிய முனிவர்களது பொருளை ஆராய்கின்ற சுரத்தோடு ஒலிக்கின்ற யாகசாலைகடோறும்,—திரத்தொடு நிமிர் சயத்துத் தம்பம் - உறுதியோடு நிமிர்ந்த வெற்றித்தம்பத்தை,—மிகை சிங்கா உரத்தொடு நிறுத்தி அன்ன - மேன்மைகுறையாத வலியோடும் நிறுத்தினாற்போன்ற,—யூபநிலை கண்டார் - யாகதம்பங்களின் நிலையைக் கண்டார்கள். எ-று.

நிறுத்தினல் என்பது நிறுத்தி எனத் திரிந்துநின்றது. ஒடு உருபுகள் வேறுவினையுடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தன. (உரு)

ஞானநெறி யிற்றழுவு நற்றவர் மகஞ்செ
யூனமில் பதத்தையுண ராவொருமை யுந்த
வீனமில் வனச்சமிதை கொண்டினிதி னெய்துங்
கானவுளி யத்தினிலை கண்டுவகை கொண்டார்.

இ-ள். ஞான நெறியில் தழுவும் நல் தவர் - ஞானமார்க்கத்திலே தழுவிய நல்ல தபோதனர்கள்,—மகம் செய் ஊனம் இல் பதத்தை உணரா - யாகத்தைச்செய்கின்ற குற்றமில்லாத காலத்தை உணர்ந்து,—ஒருமை உந்த - மன ஒருப்பாடு செலுத்த,—ஈனம் இல் வனச் சமிதை கொண்டு இனிதின் எய்தும் - குற்றமில்லாத காட்டிலுள்ள சமிதைகளைக்கொண்டு இனிதாகவரும்,—கான உளியத்து நிலைகண்டு உவகை கொண்டார் - காட்டிலுள்ள கரடிகளினிலையைக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். எ-று.

தவர் செய் பதம் என இயைக்க. ஒருமை - தனக்குப் பயன் உண்டென்னும் ஒருப்பாடு. இங்ஙனமே இராமாவதாரத்துச் சித்திரகூடப் படலத்திலே உகூ-ம் செய்யுண்முதல் ௩௰-ம் செய்யுள்வரையுமுள்ள செய்யுட்களால் விலங்கு முதலியன முனிவருக்கேவல்செய்வதாகக் கம்பருங் கூறுதல் காண்க. (உச)

குச்சரி குறுங்கலிசொல் கொல்லியது பாடா
நச்சரி யரற்றுவன நன்கனி கொணர்ந்தே
வைச்சரி தவத்தரை வழுத்துவன காணு
வச்சரிதை யற்புத மகத்தினி லமைத்தார்.

இ-ள். குச்சரி குறுங்கலி சொல் கொல்லியது பாடா - குச்சரியும் குறுங்கலியும் சொல்லப்படுகின்ற கொல்லியும் ஆகிய இப்பண்களைப்

பாடி,—நச்சு அரி அரற்றுவன நன் கனி கொணர்ந்து வைச்சு - விரும்புகின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கப்படுவனவாகிய நல்ல பழங்களைக் கொண்டுவந்து வைத்து,—அரி தவத்தரை வழுத்துவன காணூ - குரங்குகள் தவத்தர்களைத் துதித்தலைக் கண்டு,—அச் சரிதை அற்புதம் அகத்தினில் அமைத்தார் - அந்த ஒழுக்கத்தை அதிசயத்தோடு மனத்தில் அமைத்தார்கள். எ-று.

நல்ல பழங்களில் வண்டுகள் வீழ்தலியல்பாதலின் அரி அரற்றுவன நன்கனி என்றார். குச்சரி - குறிஞ்சியாழ்த்திறவகையுளொன்று. குறுங்கலி - பாலையாழ்த்திறவகையுளொன்று. கொல்லி - மருதயாழ்த்திறவகையுளொன்று. இங்ஙனமே, "தெரிவைமார்க்கொருகட்டளையெனச்செய்ததிருவே - பெரியமாக்களிற்பலாக்களிற்பிறங்கியவாழை - அரியமாக்கனிகடுவன்களன்புகொண்டளிப்ப" என்று கம்பருங் கூறுதல் காண்க. (உ௫)

குறைத்தக வினைத்தொகை குலைக்குமறை கூறு
வுறத்தக வினிற்சுக முருக்கிய வுளத்தே
யறத்திற னுரைக்குமுயர் சாரிகையி னன்பா
மறைத்தொனி யினைச்செவி மடுத்தளி வளர்த்தார்.

இ-ள். அக வினைத்தொகை குறைத்து குலைக்கும் மறை கூறு - பாவமாகிய வினைக்கூட்டங்களைக் குறைத்து நிலைகெடச்செய்கின்ற வேதத்தைச் சொல்லி,—உறத் தகவினில் சுகம் உருக்கிய உளத்தே - மிகவுந் தகுதியோடு கிளிகளா லுருக்கப்பட்ட மனத்திலே,— அறத் திறன் உரைக்கும் உயர் சாரிகையின் அன்பு ஆம் மறைத் தொனியினை - தருமங்களின்பகுதிகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற உயர்ந்த நாகணவாய்களின் அன்பமைந்த (அத் தருமவிஷயங்களையே பொருளாகக்கொண்ட) வேத ஒலியை,—செவி மடுத்து அளிவளர்த்தார் - கேட்டு அன்புமிக்கார்கள். எ-று.

குறைத்தக எனக் கண்ணழித்து குறைய எனப் பொருள்கோடலுமொன்று. தருமவிஷயங்களை எடுத்து வேத இருக்குக்களாற் சாரிகைகள் கூறலின், அறத்திறனுரைக்கும்......மறைத்தொனியினை என்றார். இனி உரைக்கும் என்பதை மறையோடு முடித்து, தருமப்பகுதியைக் கூறுகின்ற வேத இருக்குக்களினொலியை எனினுமாம். (உ௬)

ஆளிதம மிக்கமெ யுரிஞ்சவடி வீழுந்
தூளிதழு வக்களி சுமந்துடைய ரேனு
நீளிதநல் வற்கலை யெடுத்தவழி நீர்சேர்
பாளித தருக்களயல் கண்டுபரி வுற்றார்.

இ-ள். ஆளி தம மிக்க மெய் உரிஞ்ச அடி வீழும் தூளி தழுவ - சிங்கங்கள் தம்முடைய (சொறி) மிக்குள்ள சரீரத்தை உரோஞ்ச (அதனால்) அடிமரத்தினின்றும் விழுகின்ற தூகள் (தம் மெய்யிலே) தீண்டுதலால்,—

களி சுமந்துடையரேனும் - களிப்பைத் தாங்கினார்களாயினும்,—நீள் இத நல் வற்கலை எடுத்தவழி நீர்சோர் - நீண்ட இனிய நல்ல தோலை எடுத்த விடத்து நீரைச்சொரிகின்ற,—பாளித தருக்கள் அயல்கண்டு பரிவுற்றார் - பச்சைக்கருப்பூரமரங்களைப் பக்கத்தேகண்டு வருந்தினார்கள். எ-று.

பெருங்களிப்புற்றவழியும், அதனான்மயங்காது பிறர்துயர்க்கிரங்கும் பேரருளுடையாரென்பார் களிசுமந்துடையரேனும்.........நீர்சோர்பாளித தருக்களயல்கண்டுபரிவுற்றார் என்றார். வற்கலை - மரவுரி. அஃது ஈண்டுத் தோல் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (௨௭)

துங்கமதன் மங்கல சுகத்திகிரி வீசப்
பொங்கியெழு சம்பக மலர்த்துகள் புரத்தே
தங்கலி னெடுஞ்சுடர் தரித்துடைய செந்தா
தங்கியினை யங்குமெ யணிந்தவரு மானார்.

இ-ள். துங்க மதன் மங்கல சுகத் திகிரி வீச - உயர்ச்சிபொருந்திய மன்மதனுடைய நன்மை அமைந்த சுகத்தைத் தருகின்ற தேராகிய தென்றல் வீசுதலால்,—பொங்கி எழு சம்பக மலர்த்துகள் புரத்துத் தங்கலின் - கிளர்ந்து எழுகின்ற சம்பகப்பூந்தாதுக்கள் தேகத்திலே படிதலால்,—நெடும் சுடர் தரித்து உடைய செந்தாது அங்கியினை - மிக்க ஒளியைக்கொண்ட பொற்சட்டையை,—அங்கு மெய் அணிந்தவரும் ஆனார் - அங்கே உடம்பிற்றரித்தவரையும் ஒத்தார்கள். எ-று.

தங்கலின் ஆனார் என இயைக்க. சம்பகப்பூந்தாது பொன்னிறமுடையதாதலின் செந்தாதங்கியினையங்குமெய்யணிந்தவருமானார் என்றார். செந்தாது - பொன். (௨௮)

ஏமமிகு மாமுனிவர் யாகவன லூறுந்
தூமமிக நீளிடை யிடைச்சுலவ லாலே
வாமமுகி லூடுற மறைந்தெதிர் வயங்குந்
தாமமிகு மோரிரு தடஞ்சுடரு மொத்தார்.

இ-ள். ஏமம் மிகு மாமுனிவர் யாக அனல் ஊறும் தூமம் - மகிழ்ச்சி மிக்க பெரிய முனிவர்களுடைய யாகாக்கினியிலே தோன்றிய புகையானது,—மிக நீள் இடை இடைச் சுலவலால் - மிகத்தூரமான இடத்திற்கு நடுவே சுற்றுதலால்,—வாமமுகில் ஊடுற - அழகிய முகில் இடையேபொருந்த,—மறைந்து எதிர் வயங்கும் - அதனுண்மறைந்து எதிரே விளங்குகின்ற,—தாமம் மிகும் ஓரிரு தடம் சுடரும் ஒத்தார் - ஒளிமிக்க இரண்டாகிய பெரிய சுடர்களையும் ஒத்தார்கள். எ-று.

முகில் ஊடுற என்பதற்கு முகிலினிடையாக எனினுமாம்.* உம்மை எச்சத்தோடு சிறப்பு. இருசுடர் - சூரியசந்திரர். இருசுடரும் ஒருகால

த்தே ஓரிடத்தேநின்று ஒன்றுக்கொன்று ஒளியிற் குறைவின்றிப் பிரகாசித்தால் அவற்றை ஒப்பார் என்பார் எதிர்வயங்கும் தாமமிருமோரிருதடஞ்சுடருமொத்தார் என்றார். சுலவலால் ஒத்தார் என இயைக்க. (உகூ)

தயங்குவன விப்பல பொருட்களிடை சார
நயங்கொடம தன்பெனு நவப்பெரிய பாசம்
வியன்கொள்பத நன்கொடு மலைத்திடலின் மெல்ல
வியங்குபசு வின்பின ரியன்றினிது போனார்.

இ-ள். தயங்குவன இப்பல பொருட்கள் இடைசார - விளங்குவனவாகிய இத்தன்மையையுடைய பல பொருள்களெல்லாம் இடையே எதிர்ப்பட - நயம் கொள் தமது அன்பெனும் நவப் பெரிய பாசம் - நன்மையைக்கொண்ட தமது அன்பென்றுசொல்லும் புதிய பெரிய கயிறு,—வியன்கொள் பதம் நன்கொடு மலைத்திடலின் - பெருமையைக்கொண்ட பாதங்களை நன்றாகக் கட்டுதலினால்.—மெல்ல இயங்கு பசுவின்பின்னர் இயன்று இனிது போனார் - மெல்லச்செல்லும் பசுவின்பின்னே பொருந்தி இனிதாகப் போனார்கள். எ-று.

சாரப்போனார் எனவும், பாசம் மலைத்திடலின் மெல்ல இயங்கு பசு எனவும் இயைக்க. புத்திரப்பேறாகிய பயனைத்தரும் அன்பென்பார் நயங்கொள் என்றும், இது எனைக் கயிறுபோல ஒருவாற்றானும் அறுக்கப்படாத கயிறு என்பார் நவப்பெரியபாசம் என்றுங் கூறினார். (ங0)

மெய்திக ழிருஞ்சுருதி யின்வழி விடாதே
மைதவி ரருந்தரும நூலவை மலிந்தே
நைதலது வின்றிநனி சென்றென நடந்தே
யெய்தின ரருந்தவ வனப்பெரிய வெல்லை.

இ-ள். மை தவிர் அரும் தருமநூலவை - குற்றமில்லாத அரிய தருமநூல்களானவை,—மெய் திகழ் இரும் சுருதியின் வழி விடாது - மெய்ப்பொருள்விளங்குகின்ற பெரிய வேதம்சென்ற வழியைவிடாது,—மலிந்து - நிறைந்து,—நைதலது இன்றி நனி சென்றென - கெடுதலின்றி மிகவும் சென்றாற்போல, — நடந்து - (திலீபனும் சுதக்கிணையுமாகிய இருவரும் தேனுசென்றவழியை விடாது) சென்று,—அரும் தவவனப் பெரிய எல்லை எய்தினர் - அரிய தபோவனத்தின் பெரிய எல்லையை அடைந்தார்கள். எ-று.

விடாது சென்றென நடந்து எய்தினர் என இயைக்க. தருமநூல் - மிருதி. சுருதி கூறியனவன்றி மிருதி பிறிதொன்று கூறா என்பார் விடாது மலிந்தென்றார். (ஙக)

செம்மலை வணங்கியுயர் தேனுவை வணங்கா
மைம்மழை பெருந்துயர் மறுக்கமொடு மாறா

விம்மலி னெடுந் துணை யொடுந் துணிவின் மீண்டாள்
கைம்மலை பிரிந்திடு கவின்கொள்பிடி யன்னாள்.

இ-ள். செம்மலை வணங்கி - நாயகனாகிய திலீபனை வணங்கி,—உயர் தேனுவை வணங்கா - (அதன்பின்னர்) உயர்ந்த தேனுவையும் வணங்கி,—மைமலை பெருந் துயர் மறுக்கமொடும் - மயக்கம்பொருந்திய பெரிய துன் பத்தாலாய சுழற்சியோடும்,—யாறு விம்மலினொடும் - நீங்காத மனப்பொ ருமலோடும், — துணையொடும் - விரைவோடும், — துணிவின் - (பயன்படும் என்பதனாலே) துணிவோடு,—கைமலை பிரிந்திடு கவின்கொள் பிடி அன் னாள் மீண்டாள் - களிற்றைப்பிரிந்த அழகினைக்கொண்ட பிடியை ஒத்தவ ளாய்த் திரும்பினாள். எ-று.

வணங்கா மீண்டாள் என இயைக்க. வணங்கா என்பது செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். துயர் பிரிவாலாய துயர். விம்ம லும் அதுபற்றிவந்தது. கற்புடைமகளிர்க்குக் கொழுநனிற் சிறந்ததெய்வ மின்றாதலின் முன் நாயகனை வணங்கினாள் என்க. "தெய்வந்தொழாள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்" என்றார் பிறரும். (௫௨)

வேறு.

கடற்படு தரளக் கோவை கவிரின்மென் கவின்கொள் சோதி
மடற்கிடை வைத்த வன்ன நகைச்செவ்வாய் மஞ்ஞை மீள
மிடற்படு சமர வாகை மிலைச்சிய வீர வேற்கை
யடற்படை யரச னானு லவனொரு தமிய னானான்.

இ-ள். கடல்படு தரளக் கோவை - கடலிலுண்டான முத்தின்வரி சையை,—கவிரின் மென் கவின் கொள் சோதி மடற்கு இடை வைத்த அன்ன - முருக்கினது மெல்லிய அழகைக்கொண்ட ஒளிபொருந்திய பூவி தழின்நடுவே வைத்தாற்போன்ற,—நகைச் செவ்வாய் மஞ்ஞை மீள - தந்த வரிசையினைக்கொண்ட சிவந்த வாயையுடைய மயில்போல்வாளாகிய சுதக் கிணை திரும்பிவர,—மிடல்படு சமரவாகை மிலைச்சிய - வலிமைபொருந்திய போரையுடைய வெற்றிமாலையைச்சூடிய,—வீரவேற்கை - வீரம்பொருந்திய வேலையேந்திய கையையும்,—அடல் படை அரசன் - வலிமைபொருந்திய சேனையையும் உடைய அரசன்,—ஆனால் - பசுவினால்,—அவன் ஒரு தமியன் ஆனான் - (இப்பொழுது) அவ்வன் மிகத் தனித்தவனாயினான். எ-று.

வைத்தால் என்பது வைத்த என விகாரமாயிற்று. வேலும் படை யும் முதலிய துணைகளையுடைய அரசன் அவற்றைப் பிரித்து மனைவியும் பிரிய இப்பொழுது ஒருபசுகாரணமாகத் தனித்தான் என ஆசிரியன் அரசன் மேல் இரங்கிக்கூறிற்று. ஆனால் என்பதை அரசனோடு கூட்டி அரசனோ எனின் எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். இங்கே ஆனால் என்பது தேற் றப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இஃது இப்பொருளில்வருதலை, சிவ ஞானசித்தியார் இரண்டாஞ்சூத்திரத்து ௩௩-ம் செய்யுளிற் காண்க. (௫௩)

உறத்தகுந் தூணி யார்த்திட் டுளைபசுங் கொடியின் வீக்கி
நிறத்திளங் கிளையிற் றோற்றுஞ் சுரபிபி னெடிது போந்தான்
மறத்தெதிர் மார்பத் தல்லால் வான்றடந் திகிரி மன்னர்
புறத்திடைப் புகாத வாகைப் போர்க்கணைச் சிலையி னானே.

இ-ள். வான் தடம் திகிரி மன்னர் மறத்து எதிர் மார்பத்து அல்லால் - மிகப் பெரிய ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையுடைய அரசர்களது வீரத்தோடு எதிர்த்த மார்பிலேயன்றி,— புறத்திடை புகாத - (அவர்களுடைய அஞ்சிப் புறமிடும்) முதுகிற் புகாத,—வாகை போர் கணை சிலையினான் - வெற்றியைக்கொண்ட போரையுடைய அம்புபூட்டிய வில்லையேந்தியவனாகிய திலீபன்,—தகும் தூணி உற ஆர்த்திட்டு - தகைமைபொருந்திய அம்பறாத் தூணியை (முதுகிற்) பொருந்தக் கட்டி,—உளை பசும் கொடியின் வீக்கி - குடுமியைப் பசிய கொடியினாற் கட்டி,—நிறத்து இளம் கிளையின் தோற்றும் - நிறத்தினால் இளந்தளிர்போலத் தோற்றுகின்ற,—சுரபி பின் நெடிது போந்தான் - தேனுவின்பின்னே நெடுந்தூரம் போயினான். எ-று.

மறத்தெதிர்மார்பம் உபசாரம். மார்பினடைக்கியைய அஞ்சிப்புறமிடும் என்னும் முதுகிற்குரிய உபசாரஅடை வருவிக்கப்பட்டது. சிலையினான் போந்தான் என முடிக்க. அங்ஙனமாய அரசன் இங்ஙனமாயினான் என ஆசிரியன் இரங்கிற்று. (௩௪)

கரியகட் பெரியகொங்கைக் கன்னியர் கவரி வீச
வரியணைப் பொலிந்து தோன்றி நிதிபல் வளிப்போ னானிற்
குரியபுற் கொடிகொ டாவீ யுலைவையி னோச்சி யுள்ளந்
திரிவறச் சென்றான் யாரே யூழ்வினை தீர்க்க கிற்பார்.

இ-ள். கரிய கண் பெரிய கொங்கை கன்னியர் கவரி வீச - கரிய கண்ணையும் பெரிய முலையையுமுடைய பெண்கள் சாமரைகளை இரட்ட,—அரியணை பொலிந்து தோன்றி - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து,—பல நிதி அளிப்போன் - பல நிதிகளைக் கொடுப்பவனாகிய திலீபன்,—ஆனிற்கு உரிய புற்கொடி கொடா - (இப்பொழுது மக்கள் செல்லுதற்கரிய காட்டிலே சென்று) பசுவிற்கு உண்டற்குரிய (அறுகம்புற்கொடி முதலிய) புற்கொடிகளைக் கொடுத்து,—ஈ உலைவையின் ஓச்சி - (அதன்மேனியில் விழுகின்ற) ஈகளைச் சிறிய குழைக்கொம்பர்களாற்றுரத்தி,— உள்ளம் திரிவு அறச் சென்றான் - மனந்திரியாது சென்றான்,—யாரே ஊழ்வினை தீர்க்ககிற்பார் - யார்தான் ஊழ்வினையை நீக்கவல்லவர். எ-று.

புற்கொடி கொடா என்பதற்குப் புல்லையுங் கொடியையுங் கொடுத்து எனப் பொருள்கூறினுமமையும். இதுவும் ஆசிரியனுடைய இரக்கம். (௩௫)

பெருகுமா னேகி னேகாப் பேதுற நிற்கி னில்லா
முருகுநீ ராரி னாத் துயின்றிடின் முயன்றி ராநெஞ்

சுருகுபே ரன்பி ஞலேன் றதனையே தொடரா வொன்றி
யருகுரு வினிது போனு னங்கத னிழலி னம்மா.

இ-ள். பெருகும் ஆன் எகின் எகா - (தன்மீதில் அன்புபெருகாநின்ற) பசுவானது போகுமாஞற் ருனும் போயும்,—பேதுற நிற்கின் நில்லா - வருத்தமுறுதலாலே நிற்குமாயிற் ருனும் நின்றும்,—முருகு நீர் ஆரின் ஆரா - வாசனைபொருந்திய நீரை உண்ணுமாயிற் ருனும் அதனை உண்டும்,—துயின்றிடின் முயன்று இரா - நித்திரைசெய்யுமாயிற் ருன்றுயிலாதிருந் தும்,—நெஞ்சு உருகு பேர் அன்பிஞல் என்று அதனையே தொடரா - மன முருகுகின்ற பேரன்போடும் தளராது அப்பசுவையே தொடர்ந்து,—ஒன்றி அருகு உரு அங்கு அதன் நிழலின் இனிது போஞன் - அணைந்து அதன்பக்கத் தேபொருந்தி அதன்நிழலைப்போல இனிது சென்ருன். எ-று.

எகா, நில்லா, ஆரா, இரா, தொடரா, ஒன்றி, உரு போஞன் என முடிபுசெய்க. துட்டமிருகங்களால் அதற்குத் தீங்குவராதபடி காத்திருந் தான் என்பார் முயன்றிரா என்ருர். வசிட்டமுனிவராணையால் இவ்வா றியற்றிஞன் என்க. (ருசு)

அடுதிற னிருப வேழக் குழாமடு மரியே றிந்த
நடுவனம் புகுந்த தென்றே குறையினை நவில்வான் போலப்
படுமதக் குன்றக் கோடு படும்வழி பாய்பால் சோர்க்கு
நெடுநிலைச் சரளங் கண்ணீர் சொரிந்தென நின்ற தன்றே.

இ-ள். அடு திறல் நிருப வேழக் குழாம் அடும் அரியேறு - பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வலிமையுடைய அரசர்களாகிய யானைக்கூட்டத்தைக் கொல் லுகின்ற திலீபஞகிய சிங்கேறு,—இந்த நடுவனம் புகுந்தது என்று - இந் தக் காட்டின்நடுவே புகுந்ததென்று,—குறையினை நவில்வான் போல - தன்குறையைச் சொல்வதுபோல,—படுமதக் குன்றம் கோடு படும் வழி பாய் பால் சோர்க்கும் - உண்டான மதத்தையுடைய யானையின் கோடு பட்டவிடம் பாய்கின்ற பாலைச் சொரியும்,—நெடுநிலைச் சரளம் கண்ணீர் சொரிந்தென நின்ற - நெடிய நிலையையுடைய சரளமரங்கள் கண்ணீர்சொ ரிந்தாற்போல நின்றன. எ-று.

நடுவனம் பின்முன்ஞகத் தொக்க ஆரும்வேற்றுமைத்தொகை. போல என்பது சொரிந்தென என்பதில் சொரிதலோடு முடிந்தது. குறை - யானைக்கோட்டான் வருந்தினமை. சரளம் - தேவதாருவுமாம். (ருஎ)

ஈட்டிய தவத்தி ஞனைக் கண்டுள மிரங்கா வண்டு
பாட்டியல் களிப்ப வந்தோ படர்ந்தன பரியக் கொம்பர்
நீட்டிய தளிர்க்கை கொண்டு மறைத்தலை நினைந்து கண்ணுற்
காட்டிய குறியிற் பூந்த சுருவிளை கான மெல்லாம்.

இ-ள். ஈட்டிய தவத்தினனைக் கண்டு உளம் இரங்கா வண்டு பாட்டியல் களிப்ப - சம்பாதித்த தவத்தினையுடையனாகிய திலீபனைக்கண்டு மனமிரங்காது வண்டுகள் பாட்டியலைக் களிப்போடு பாட,—அந்தோ பரிய படர்ந்தன கொம்பர் நீட்டிய தளிர் கை கொண்டு மறைத்தலை நினைந்து - ஐயோ (அரசன்) வருந்தும்படி (இவ்வண்டுகள்) வந்தன (என்று) கொம்பர்கள் நெடிய தளிராகிய கையைக்கொண்டு (அவற்றை) மறைத்துவிடுதலைக் கருதி,—கண்ணால் காட்டிய குறியில் கருவிளை கானமெல்லாம் பூத்த - கண்ணால் (அக்கொம்பர்களுக்குக்) காட்டிய குறிப்பைப்போலக் கருவிளைகள் காடெங்கும் பூத்தன. எ-று.

களிப்ப பூத்த என்க; நிகழ்காலம். இனிக் களிப்பனவாய்ப் படர்ந்தன என்று காட்டிய குறியிற் பூத்த என முடிக்கினுமமையும். "பரவக் கொம்பர்" எனவும் பாடம். பாட்டியல் களிப்ப என்பதை ஒருசொன்னீர்மையதாகக்கொண்டு பாட எனப் பொருள்கூறினுமமையும். என்று என்பது அவாய்நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. (௫௮)

வளியரிற் சேர்ந்து செம்பொ னேற்றுள வறுமைப் பால
வெளியரிற் பொலிந்த வோகோங் கல்லிநெல் மணிக ளேந்திக்
களியரிச் சுருதி யோடு நிற்றலாற் கடன்செய் வேத
வளியரிற் சிறந்த வேந்தற் கம்மலர்க் காந்த ளம்மா.

இ-ள். அம் மலர்க் காந்தள் - அழகிய மலரையுடைய காந்தள்கள்,—வள்ளியர் இல் சேர்ந்து செம்பொன் ஏற்றுள வறுமைப் பால எளியரின் பொலிந்தவோ - கொடையாளர்வீட்டிற்போய்ச் சிவந்த பொன்னை யாசித்த வறுமையின்பகுதியையுடைய எளியாரைப்போலப் பொலிவுற்று நின்றனவோ,—கோங்கு அல்லி நெல்மணிகள் ஏந்தி களி அரிச் சுருதியோடு நிற்றலால் - கோங்கரும்புகளாகிய அட்சதைகளைத் தாங்கிக் களிப்பைத்தருகின்ற வண்டுகளினிசையாகிய வேதமந்திரங்களோடு நிற்றலால்,—கடன் செய் வேத அளியரின் வேந்தற்கு சிறந்த - தமக்கேற்ற கடனைச்செய்கின்ற வேதங்களையறிந்த அந்தணர்களைப்போல அரசனுக்குச்சிறந்துள்ளன. எ-று.

வேந்தற்குச் சிறந்த என்க. கடன் மந்திரத்தோடு அட்சதைகொடுத்தல். (௫௯)

இழைக்கம ரிடையி னார்த மிணைமுலை முகுள மேந்தித்
தழைப்புறங் கோங்கு காட்டத் தகாதெனத் தவத்தி னாற்குப்
பிழைத்தனகோங்கென்றெண்ணிப்பிறங்கிதழ்க்கனிக்கடம்மைக்
குழைக்கிடை கரந்து வைத்தகுறுந்தழைக்கோவை யெல்லாம்.

இ-ள். இழைக்கு அமர் இடையினார் தம் இணை முலை முகிளம் ஏந்தி - நூலையொத்த இடையினையுடையவர்களாகிய மகளிர்களது இரண்டாகிய

முலைபோன்ற வரும்புகளைத் தாங்கி,—தழை புறம் கோங்கு காட்ட - தழைகளின்புறத்தே கோங்குகள் காட்ட,— தகாது என் அத்தவத்தினாற்கு கோங்கு பிழைத்தன என்று எண்ணி - இது தகாது என்னை அத்தவத்தையுடையனாகிய திலீபனுக்குக் கோங்குகள் பிழைசெய்தன என்று கருதி,— குறும் தழைக் கோவையெல்லாம் - சிறிய தழைகளையுடைய கொவ்வைகளெல்லாம்,—பிறங்கு இதழ்க் கனிகள் தம்மைக் குழைக்கு இடை கரந்து வைத்த - விளங்குகின்ற அதரம்போன்ற கனிகளைக் குழைகளுக்கிடையே மறைத்துவைத்தன. எ-று.

எண்ணிக் கரந்து வைத்த என முடிக்க. தகாதென எனக் கண்ணழித்து அதனைக் கரந்துவைத்த என்பதோடு முடிப்பினுமமையும். தவம் தேனுவந்தனம். (௪0)

சொற்பிழை கிளிகள் கொள்ளத் துணைச்சிறைத் தும்பி பம்பி
யற்பிழை யலங்கற் கோதை கனிகளா லமைந்து காட்டும்
பிற்பிழை களவிற் காக வெண்ணகை பெரிது காட்டு
முற்பிழை முகைய கான முல்லைமேன் முடிந்த தன்றே.

இ-ள். சொல் பிழை கிளிகள் கொள்ள - சொல்லாலாகும் பிழைகளைக் கிளிகள் அடைய,—துணைச் சிறை தும்பி பம்பி அல் பிழை அலங்கல் கோதை கனிகளால் அமைந்து காட்டும் பிற்பிழை - இரண்டாகிய சிறைகளையுடைய வண்டுகள் ஒலிக்கப்பெற்று இருளைப் பிழைபடுத்திய மாலையையணிந்த கூந்தலைத் (தன்) பழங்களால் அமைந்து காட்டுகின்ற பிற்பிழை களாமரத்திற்காக,—வெண் நகை பெரிது காட்டும் முற்பிழை - வெண்மையாகிய பற்களை மிகவும் காட்டுகின்ற முற்பிழை,—முகைய கான முல்லை மேல் முடிந்தது - அரும்புகளையுடைய காட்டிலுள்ள முல்லையின்மீது முடிந்தது. எ-று.

களா என்பது குறியதன்கீழாக்குறுகி உகரமேற்றுக் களவு என நின்றது. கிளிகள் தஞ்சொல்லாலே மகளிர்சொல்லை நினைப்பித்துத் திலீபனது விரதத்திற்குக் கேடுசெய்தலால் சொற்பிழைகிளிகள்கொள்ள என்றும், களாமரமும் முல்லையும் முறையே பழத்தாலும் முகையாலும் மகளிரது பிற்பக்கத்துறுப்பாகிய கூந்தலையும் முற்பக்கத்துறுப்பாகிய நகையையுங் காட்டிக் கேடுசெய்தலால், அற்பிழையலங்கற்கோதைகனிகளாலமைந்து காட்டும் - பிற்பிழைகளவிற்காகவெண்ணகைபெரிதுகாட்டும் - முற்பிழைமுகையகானமுல்லைமேன்முடிந்ததன்றே என்றுங் கூறினார். முற்பிழை - முற்பக்கத்துறுப்பைக் காட்டியதனாலாய பிழை. பிற்பிழை - பிற்பக்கத்துறுப்பைக் காட்டியதனாலாய பிழை. இவை முற்பிழை பிற்பிழை என்பனவற்றையும் தொனியாலுணர்த்தி நின்றன. (௪௧)

வகைத்திறற் பகையென் றென்று முணர்ந்திடா வகைகன் னேர்செய்
தகைத்திறற் குரிசில் செல்லப் பிறிதொன்று சார்வ துண்டோ

மிகைத்திற மாறொன் றின்றித் திரிந்தன விலங்குந் தம்மிற்
பகைத்திற முணரா தோர்கொம் பிருந்தன பறவை தாமும்.

இ-ள். வகை திறல் பகை என்று ஒன்றும் உணர்த்திடாவகை நல் நேர் செய் - (தன் குடைக்கீழ்வாழுயிர்கள்) பலவகையான வலியையுடைய பகை என்று (ஒன்று உளதென்று) சிறிதும் உணராதபடி நல்ல நேர்மையைச் செய்கின்ற,—தகைத் திறல் குரிசில் செல்லப் பிறிது ஒன்று சார்வது உண்டோ - தகைமைபொருந்திய வலிமையையுடை திலீபமகாராசன் செல்ல (அந்நேர்மைக்கு) வேறாயதொன்று அங்கே அடைவதுண்டோ (இன்று)—மிகைத் திறம் மாறு ஒன்று இன்றி விலங்கும் திரிந்தன - குற்றத்தின்பகுதியான பகை சிறிதுமின்றி விலங்குகளும் உலாவின,—பகைத் திறம் உணராது பறவை தாமும் ஓர் கொம்பு இருந்தன - பகையின்பகுதியை அறியாது பறவைகளும் ஒருகொம்பிலே இருந்தன. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. நேர்மை-கோடாமை. நேர்மையையுடையனாகிய திலீபனைக் கண்டவுடனே அவனது கடவுட்டன்மையால் விலங்கும் பறவைகளும் தம்முள்ளே பகையின்றி ஒற்றுமையுடையனவாயின என்பது இதன்கருத்து. இதனால் அவன் நீதியின்மேன்மை கூறப்பட்டது. இங்ஙனமே கம்பரும், "வெள்ளமும்பறவையும்விலங்கும்வேசிய - ருள்ளமுமொருவழியோடநின்றவன்" எனக் கூறுதல் காண்க. (சஉ)

நண்ணலாற் றமியோ னுற்ற நன்னெறி யுணரா வானி [னுக்
னெண்ணலாற் பிறிது முண்டே யிரும்பினுங் கொடிய தென்
கண்ணலாற் கருங்கண் சேந்து கடுவனங் கடத்தற் காக
வண்ணலாற் களிய தாக வந்திவந் திறுத்த தன்றே.

இ-ள். தமியோன் நண்ணலால் உற்ற நல் நெறி உணரா ஆனின் எண் அலால் - (அரசன் காட்டின்கண்ணே) தனித்தவனாக வருதலால் அவனடைந்த நல்ல விரதநெறியை அறிந்துபகரித்த பசுவின் எண்ணமேயன்றி,— இரும்பினும் கொடியது பிறிதும் உண்டோ என்னக் கண்ணலால் கரும் கண் சேந்து - இரும்பினுங்கொடியது பிறிதுமுண்டோ என்று கருதலாற் கரிய கண்கள் சிவந்து,—கடுவனம் கடத்தற்காக அண்ணலாற்கு அளிய தாக அந்தி வந்து இறுத்தது - கொடிய காட்டைக் கடக்கும்பொருட்டாக அரசனுக்கு அன்புடையதாக அந்திக்காலம் வந்து சேர்ந்தது. எ-று.

நண்ணலால் என்பது உணராத என்பதன் உடன்பாட்டோடு முடிந்தது. நண்ணலால் என்பதை நண்ண எனச் செயவெனெச்சமாகத் திரித்து இவைகள் நண்ண எனினுமாம். சேர்ந்து வந்து இறுத்தது என்க. கரும் கண் - கரிய இடம்; ஆகாயம். இது தற்குறிப்பு. (சங)

கந்தர நிமிர்த்து வீடா கதறியங் காந்து பல்கான்
முந்துற மிதித்து மூரிச் சிறையினை நாற்றி முன்பே
யுந்திய பார்ப்பி னோடு வளைத்துற வுலாய மஞ்ஞை
பந்தியிற் பொலிந்த சேக்கைப் பழுமரப் பாங்க ரெல்லாம்.

இ-ள். கந்தரம் நிமிர்த்து - கழுத்தை உயர்த்தி,—அங்காந்து வீடா கதறி - வாயைத்திறந்து இடையறாது கத்தி,—பல்கால் முந்துற மிதித்து - பல்முறை முற்பட மிதித்து,—மூரிச் சிறையினை நாற்றி - வலிய சிறையைத் தூங்கச்செய்து,—முன் பேடு உந்திய பார்ப்பினோடு வளைத்துற - முன்னே பேடு தன்னாற் செலுத்தப்பட்ட குஞ்சுகளோடு சூழ,—உலாய மஞ்ஞை - உலாவிய மயில்களானவை,—சேக்கைப் பழுமரப் பாங்கரெல்லாம் பந்தியிற் பொலிந்த - சேக்கைகளையுடைய முதிய மரங்களின் கொம்பர்களிலெல்லாம் வரிசையாகப் பொலிந்திருந்தன. எ-று.

வீடா நீட்டல்விகாரம். சேக்கை - படுக்கை. பழுமரப்பாங்கரிலுள்ள சேக்கைகளிலெல்லாம் பந்தியிற்பொலிந்த எனினுமாம். பாங்கர் ஆகுபெயர். முதன்மூன்றடியுஞ் சாதித்தொழிற்றன்மையணி. (சச)

வெயிற்றரு முருப்ப நீங்கி மேயநீர்க் குழிநின் றேறிப்
பயிற்றிளங் குருளை வீழா வெழாநெறி பையப் பைய
வயிற்றுறப் பெட்டை பாத வைப்பிற மயங்கு மேன
மெயிற்றிள நிலவு மெய்யா லெல்லியுங் காட்டு மெங்கும்.

இ-ள். வெயில் தரும் உருப்பம் நீங்கி - (நீரில் அமிழ்ந்தி) வெய்யிலாலே தரப்பட்ட வெப்பத்தினின்றும் நீங்கி,—மேய நீர்க் குழிநின்று ஏறி - பொருந்திய நீர்க்குழியினின்றும் (மேல்) ஏறி,—பயிற்று இளம் குருளை நெறி வீழா எழா பையப் பைய வயிற்று உற - (நடையைப்) பழக்கப்படுகின்ற இளங்குட்டிகள் (வழியில்) வீழ்ந்தும் எழுந்தும் பையப்பைய வயிற்றோடு வரலால்,—பெட்டை பாதவைப்பு இற - பெட்டைகள் நடைதளர,—மயங்கும் ஏனம் - (அதனால்) அறிவுமயங்குகின்ற ஆண்பன்றிகள்,—எயிற்று இளநிலவும் மெய்யால் எல்லியும் எங்கும் காட்டும் - எயிற்றினால் இளநிலாவையும் மெய்யினால் இரவையும் எவ்விடத்துங் காண்பிக்கும். எ-று.

இற மயங்கும் ஏனம் என்க. அடுக்கு மென்மையின் மிகுதி தோன்ற நின்றது. (சடு)

பற்றுற வயின்கட் டோற்று மகவையாப் பறுத்துப் பாங்க
ருற்றுற வளர்த்து மந்தி யுடன்சினை முசுக்க ளொன்ற
விற்திறற் குரிசில் செல்ல வடங்கிய வினைமாச் சோக
முற்றுறக் கூறு மாபோன் முறைதொறு முழங்கு மன்றே.

இ-ள். பற்றுற வயின்கண் தோற்றும் மகவை யாப்பு அறுத்து - சட்டு தல்பொருந்த வயிற்றின்கண்ணே தோன்றுகின்ற குட்டியை அக்கட்டி னின்றும் நீக்கி,—பாங்கர் உற்றுற வளத்தும் மந்தியுடன் சினை முசுக்கள் ஒன்ற - பக்கத்திலேபொருந்த வளத்திய மந்திகளோடு கொம்பர்களிலுள்ள முசுக்கள் வந்துசேர,—வில் திறல் குரிசில் செல்ல அடங்கிய வினைமா - வில்வலிமையையுடைய திலீபன்செல்ல (அவனைக்கண்டு அஞ்சி) அடங்கிய சிங்கங்களானவை, — சோகம் முற்றுறக் கூறுமாபோல் முழைதொறும் முழங்கும் - தம் சோகத்தை (அவற்றிற்கு) முற்றக்கூறுமாறுபோல முழை கடோறும் முழங்காநிற்கும். எ-று.

சோகம் அரசனுலாகிய சோகம். முசுக்கள்வா முழங்கல் கூறுமாறு போலிருந்ததென்பதாம். வினைமா என்பதற்குக் கொலைத்தொழிலையுடைய மிருகங்கள் எனப் பொதுவாகக் கூறினுமமையும். (சசு)

காய்ந்தெறி கொடுமைத் தீயோர் தம்மினெற் கதறிக் கங்கு
லாய்ந்தறி பெரியோர் சிந்தை யமைதியி னமரும் புட்கள்
வாய்ந்தெறி குடம்பைப் பார்ப்பை நோக்குபு மகிழா மாடே
யேய்ந்துறு பேடை யோடு மிருஞ்சினை யிருந்த மாதோ.

இ-ள். காய்ந்து எறி கொடுமைத் தீயோர் தம்மின் எல் கதறி - பகைத்து உயிர்களை வதைக்கின்ற கொடுமையையுடைய தீயோர்களைப்போல (அடங்காது) பகற்காலமுழுவதும் ஆரவாரித்து,—கங்குல் ஆய்ந்து அறி பெரியோர் சிந்தை அமைதியின் அமரும் புட்கள் - இராக்காலத்தே (நூல் களை) ஆராய்ந்து (மெய்ப்பொருளை) அறிந்த பெரியோர்களுடைய மன வமைதியைப்போல அமைந்த பறவைகள்,—வாய்ந்து எறி குடம்பைப் பார்ப்பை நோக்குபு மகிழா - (தம்மைக்கண்டு களிப்பிற்) சிறந்து (தஞ்சிறை களை) அடிக்கின்ற கூட்டிலுள்ள குஞ்சுகளைப் பார்த்து (அவைகளுக்கொரு கேடின்மையான்) மகிழ்ந்து,—மாடே ஏய்ந்துறு பேடையோடும் இரும் சினை இருந்த - பக்கத்தே தமக்கியைந்த பெடைகளோடும் பெரிய கொம் பர்களிலே இருந்தன. எ-று.

புட்கள் மகிழா மாடே இருந்த என இயைக்க. மாடே ஏய்ந்துறு என்பதற்குப் பக்கத்தேபொருந்திய எனினுமாம். (சஎ)

மாணிழைக் கொடிய னார்தம் வடிவென வயங்கு கானிற்
சேணினிற் றங்கு மேனுந் தெய்வவான் சிந்தை யோடிப்
பேணியற் கலைதேர் வேத முனிவரன் பெரிய யாக
நீணிலைச் செல்லத் தேனு நெறியிடை மீண்ட தன்றே.

இ-ள். மாண் இழைக் கொடியனார்தம் வடிவு என வயங்கு கானில் - சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்த பெண்களது வடிவம்போல விளங்குகின்ற காட்டிலே,—சேணினில் தங்குமேனும் - தூரத்தே நிற்குமாயினும்,—தெய்வ

வான் சிந்தை ஓடி - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய பெரிய மனஞ் செல்லுதலால்,—பேணு இயல் கலை தேர் வேத முனிவரன் பெரிய நீள் யாக நிலைச் செல்ல - பேணும் இயல்பமைந்த நூல்களை அறிந்த வேதமுனிவராகிய வசிட்டரது பெரிய விசாலித்த யாகசாலைக்குப் போகும்படி,—தேனு நெறியிடை மீண்டது - காமதேனு வழியினிடத்தே திரும்பியது. எ-று.

மகளிரது பல்முதலிய உறுப்புப்போன்ற முல்லைமுதலியவற்றைக் காடு உடைமையின் அவர் வடிவு காட்டிற்குவமையாயிற்று. ஓடி என்னும் செய்தெனெச்சம் ஏதுப்பொருட்டு. தங்குமேனும் ஓடலால் மீண்டது என்க. தெய்வ ஆன் எனக் கண்ணழித்து ஆன் என்பதற்குப் பசு எனப் பொருள் கூறித் தேனுவைச்சுட்டிக் கோடலுமாம். (சஅ)

மையகட் கயல்கள் வேந்தன் மேனியின் வளத்தார் சிந்துந்
துய்யநற் றேனுந் தூளுந் துவன்றிய தொய்யற் றுஞ்சக்
கொய்யலர்க் குவையு மற்றுங் கோல்வளைக் காந்த ளேந்தித்
தையன்முற் றோற்ற வேள்வித் தவவனஞ் சார்ந்த தன்றே.

இ-ள். கொய் அலர்க் குவையும் மற்றும் கோல் வளைக் காந்தள் ஏந்தி - கொய்யப்பட்ட மலர்த்திரளையும் பிறவற்றையும் திரண்ட வளையலையணிந்த காந்தள்மலர்போன்ற கையிலேந்திக்கொண்டு,—மைய கண் கயல்கள் - (தீட்டிய) மையையுடைய (தன்) கண்ணாகிய கயல்கள்,—வேந்தன் மேனியின் வளத் தார் சிந்தும் துய்ய நல் தேனும் தூளும் துவன்றிய தொய்யல் துஞ்ச - திலீபமகாராசனுடைய மார்பிலுள்ள வளம்பொருந்திய மாலை சிந்துகின்ற சுத்தமாகிய நல்ல தேனும் தாதுமாக நிறைந்துள்ள சேற்றிலே கிடப்ப,—தையல் முன் தோன்ற - சுதக்கிணைமுன்னே தோன்ற,—வேள்வித் தவ வனம் சார்ந்தது - (காமதேனு) யாகத்தையுடைய தபோவனத்தை அடைந்தது. எ-று.

சிறிதுநேரம் பிரிந்திருந்தமையின் அப்பிரிவின் ஆற்றாமைதீர நாயகனையே நோக்கிக்கொண்டு வந்தாள் என்பார் துஞ்ச என்றார். கயலென்றதற்கேற்பத் தொய்யற்றுஞ்ச என்றார். தையல் ஏந்தித் தோன்ற எய்திற்று என்க. மேனி ஆகுபெயர். (சகூ)

புலம்படப் பெரிது போற்றி மும்முறை புரிவறாது
வலம்படச் சூழ்ந்து பூசை மாட்சியின் வழங்கி மற்றோ
புலம்படத் திரண்ட தோளான் றன்னைய லொல்கி நின்றா
டிலம்படக் கவினுந் துண்டத் தரிவையர் திலக மன்னாள்.

இ-ள். இலம்படக் கவினும் துண்டத்து அரிவையர் திலகம் அன்னாள் - எட்பூவையொக்க விளங்குகின்ற மூக்கினையுடைய பெண்களுக்குத் திலகம் போன்றவளாகிய சுதக்கிணையானவள்,—புலம்படப் பெரிது போற்றி -

மனத்தோடு பொருந்த மிகவுந் துதித்து,—புரிவு அறாது மும்முறை வலம் படச் சூழ்ந்து - அன்பு நீங்காது மூன்றுமுறை வலமாகச் சூழ்ந்து,—பூசை மாட்சியின் வழங்கி - பூசையைச் சிறப்போடுஞ் செய்து,—மல் தோய் உலம் படத் திரண்ட தோளான் தன் அயல் - மற்போரமைந்த உலம்போலத் திரண்ட புயங்களையுடையனாகிய திலீபனது பக்கத்தே,—ஒல்கி நின்றாள்-ஒடுங்கி நின்றாள். எ-று.

நிலம், புலம் என்பன ஆகுபெயர். மனத்தோடு பொருந்தாதவழிக் காயத்தாற் செய்யப்படுவன பயனிலவாகலின் புலம்படப்புரிதுபோற்றி என்றார். உலம்-திரண்டகல். உலம்பட என்பதற்குத் திரண்டகல்லின் றன்மையமைய எனினுமாம். (ஙo)

சடந்தரு சுரைக ளூறித் தரிப்பில்பாற் றாரை சிந்திக்
குடந்தகு மடிபூ ரிப்ப வல்லைபோங் குளிர்பொற் றேனுக்
கடந்தனி னின்று பூசை கொண்டது நோக்கிக் கன்றுத்
திடந்தன தகத்துக் கொண்டான் றீர்க்கருஞ் சிறுமைதீர்வான்.

இ-ள். தடம் தரு சுரைகள் ஊறி - (கன்றை நினைத்தலினாலே) விசாலம் பொருந்திய முலைகள் சுரத்தலால்,—தரிப்பில் பால் தாரை சிந்தி - தங்கியிருக்கமாட்டாத பாற்றாரையைச் சிந்தி,—குடம் தகு மடி பூரிப்ப - குடம் போன்ற மடிபூரிப்ப,—வல்லை போம் குளிர் பொன் தேனு - விரைந்துசெல்லுகின்ற குளிர்ச்சியையுடைய அழகிய காமதேனு,—கடந்தனில் நின்று - தப்போவன எல்லையிலே தாமதித்துநின்று,—பூசை கொண்டது நோக்கி - பூசையை எற்ற குறிப்பினை நோக்கி,—தீர்க்க அரும் சிறுமை தீர்வான் - நீக்குதற்கரிய சிறுமையினின்றும் நீங்குபவனாகிய திலீபன்,—கன்றுத் திடம் தனது அகத்துக் கொண்டான் - வருந்தாத (பலன் எய்துமென்னுந்) திடத்தைத் தன்மனத்திலே கொண்டான். எ-று.

சுரைகளூறி என இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. தாரை - ஒழுக்கு. கன்றுத்திடம் - உபசாரம். கன்றுது என்பது கன்று என்றாயிற்றெனினுமாம். சிறுமை என்றது புதல்வர்ப்பேறின்மையான்வருந்தென்புலத்தார்கடனை; உபசாரம். தீர்க்க என்பதன் அகரம் தொக்கது. சிந்த என்னும் பாடத்திற்கு சிந்தும்படி எனப் பொருள்கொள்க. (ஙக)

வான்றருஞ் சுரபி யாக நிலைபுக வரத்தின் மிக்காய்த்
தோன்றிய முனிவன் பாதஞ் சென்னிமீச் சூடித் தோமில்
கோன்றன பன்னசாலை கூடிநீ ணியதி முற்றி
யான்றன தருகு சார்ந்தா னருக்கனு மத்தம் புக்கான்.

இ-ள். வான் தரும் சுரபி யாகநிலை புக - பெருமைபொருந்திய தெய்வப்பசுவானது யாகசாலையிற் புக,—தோம் இல் கோன் - குற்றமில்லாத

அரசன்,—வரத்தின் மிக்காய் தோன்றிய முனிவன்பாதம் சென்னிமீச் சூடி - வரத்தினலே மேற்பட்டுத்தோன்றிய வசிட்டமுனிவரது பாதங்களைச் சிரசின்மீது சூடி.—தன் பன்னசாலை கூடி - அதன்பின் தன்னுடைய பன்னசாலையை அடைந்து,—நீள் நியதி முற்றி - மிக்க கடன்களைச் செய்து,—ஆன் தனது அருகு சார்ந்தான் - அப்பசுவின் பக்கத்தைச் சார்ந்தான்,—அருக்கனும் அத்தம் புக்கான் - சூரியனும் அத்தகிரியையடைந்தான். எ-று.

உம்மை இறந்தது தழீஇயது. வான்தருசுரபி என்பதற்குத் தேவருலகத்தினின்று கொண்டுவந்த பசு எனினுமாம். கடன் - நித்தியகருமம்.

மருள்சுமந் தாலோன் வைக வதனவா ணிலவு போர்ப்பச்
சுருள்சுமந் தொளிருஞ்செவ்விச் சுரும்புசூழ்தொங்கற்கோதை
யிருள்சுமந் தெரிசெஞ் சோதி விளக்கம தேந்தி நெஞ்சிற்
றெருள்சுமந் தங்க ணுற்றாள் சேயரிக் கருங்க ணாளே.

இ-ள். ஆலோன் மருள் சுமந்து வைக வதன வாள் நிலவு போர்ப்ப - சந்திரன் மயக்கத்தைக்கொண்டு வைகும்படி முகத்திலுள்ள ஒளியாகிய நிலவு மூட,—சுருள் சுமந்து ஒளிரும் செவ்விச் சுரும்பு சூழ் தொங்கல் கோதை இருள் சுமந்து - சுருண்டு விளங்குகின்ற அழகிய வண்டுகள் சூழுகின்ற மாலையையணிந்த கூந்தலாகிய இருளைத் தலையிற் சுமந்து,—எரி செம் சோதி விளக்கமது ஏந்தி - எரிகின்ற செவ்வொளியையுடைய தீபத்தை (க் கையிலே) ஏந்தி,—நெஞ்சில் தெருள் சுமந்து - மனத்திலே தெளிவைப் பொருந்தி,—சேய் அரிக் கரும் கணாள் - செவ்வரிபரந்த கரிய கண்களையுடையவளாகிய சுதக்கிணை,—அங்கண் உற்றாள் - அங்கே போயினாள். எ-று.

சுருள் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்; கடைகுழலுதல். இது நச்சினார்க்கினியர் கருத்து. மருள்சுமந்து தெருள்சுமந்து என்றும், இருள்சுமந்து விளக்கேந்தி என்றும் விரோதாபாசந் தோன்றுதல் காண்க. (௫௩)

அயனகு விளக்கம் வைத்திட் டம்மலர் தூய்நின் றேத்திப்
புயனவி றடக்கை யான்றன் பாங்கரிற் பொலிந்தா ளன்னாள்
கயினிடு நறிய வாசக் கட்டலைக் கமழ்தா தீன்ற
வியன்று மலரஞ் சேக்கைத் துயின்றதவ் வின்பத் தேனு.

இ-ள். அயல் நகு விளக்கம் வைத்திட்டு - (அதன்பக்கத்தே) பிரகாசிக்கின்ற விளக்கை வைத்து,—அம் மலர் தூய் நின்று ஏத்தி - அழகிய பூக்களைச் சொரிந்துநின்று துதித்து,—புயல் நவில் தடக்கையான்றன் பாங்கரில் பொலிந்தாள் - மேகத்தையொத்த பெருமைபொருந்திய கையையுடையவனாகிய திலீபனது பக்கத்திலே விளங்கினாள்,—அன்னாள் கயின் இடு - அச்சுதக்கிணை கையினாலிட்டுப் பூசித்த,—நறிய வாசக் கள் தலைக் கமழ் தாது ஈன்ற இயல் நறு மலர் அம் சேக்கை - நறுமணம்பொருந்திய

தேனைத் தன்னிடத்தேகொண்ட கமழுகின்ற மகரந்தங்களைச்சொரிகின்ற பூமியிற்பொருந்திய நல்ல மலராகிய சேக்கையிலே, — அ இன்பத் தேனு துயின்றது - அந்த மகிழ்ச்சியையுடைய தேனு நித்திரைசெய்தது. எ-று.

கையின் என்பது கயின் எனப் போலியாயிற்று. கயில் எனப் பாடங்கொண்டு பிடர் எனப் பொருள்கூறினு மமையும். தலை மேலிடமுமாம். இன்பத்தேனு என்பதற்குக் காமதேனு எனினுமாம். (கச)

இயன்றது துயில மாடே யிருநிலத் திறைவ னின்பாற்
றுயின்றன னவனி மாதைத் தோய்ந்தன னென்னத் தோகை
முயன்றுற வூடு மாபோற் றுயின்றன ளயலே மூடப்
பயின்றிடு மெல்லி நீக்கி யுதித்தது பரிதிப் பானு.

இ-ள். இயன்று அது துயில - (அந்த மலர்ச்சேக்கையைப்) பொருந்தி அந்தக் காமதேனு நித்திரைசெய்ய,—மாடே இரு நிலத்து இறைவன் இன்பால் துயின்றனன் - அதன் பக்கத்தே பெரிய பூமியிற் றிலீபமகாராசன் இன்பத்தோடும் நித்திரைசெய்தான்,—அவனி மாதைத் தோய்ந்தனன் என்ன முயன்று உற ஊடுமாபோல் தோகை அயல் துயின்றனள் - (தன்னாயகன் தன்னைவிட்டுப்) பூமிதேவியைப் புணர்ந்தான் என்று முயன்று மிகவும் பிணங்கியவாறுபோலச் சுதக்கிணை அவன் பக்கத்தே நித்திரைசெய்தாள்,— மூடப்பயின்றிடும் எல்லி நீக்கி பரிதிப் பானு உதித்தது - (அதன்பின் உலகத்தை) மூடிய இருளை நீக்கி வட்டமாகிய சூரியன் உதித்தது. எ-று.

தோகை உவமஆகுபெயர். மலரணையிலே மகிழ்வோடு துயில்பவன் ஈண்டு வெறுநிலத்தே துயின்றான் என்பதுதோன்ற இறைவன் என்றும், தாரத்தே துயின்றமைபற்றி ஊடுமாபோற் றுயின்றனள் என்றுங் கூறினார்.

நடைத்தின மாண்பி னேகி நயனத்தி னிமையிற் காத்திட்
டுடைத்தின மொன்று போல விம்முறை யொழுகு நாளி
னிடைத்தின மொன்று மேற்கொ ளிருபஃ தாண்டுச் சென்ற
கடைத்தின மரச னன்பு காணிய கருதிற் றன்றே.

இ-ள். நடைத்து இன மாண்பின் ஏகி - ஒழுகுதலையுடையதாகிய இத்தன்மையான இயல்போடு தொடர்ந்துசென்று,—நயனத்தின் இமையிற் காத்திட்டு - கண்ணினது இமை (அக்கண்ணைக் காத்தல்) போல (த் தேனுவை) க் காத்து,—உடைத் தினம் ஒன்றுபோல இம்முறை ஒழுகுநாளின் கடை - இச்செயல்களையுடைய நாளொன்றைப்போல மேற்கூறிய முறையினால் (மற்றைத் தினங்களிலும்) ஒழுகுகின்ற நாளிலே,—ஒன்று மேற்கொள் இருபஃது தினம் ஆண்டுச் சென்ற கடைத்தினம் - இருபத்தொரு நாள் அங்கே கழிந்த இறுதிநாளில் (எனவே இருபத்திரண்டாநாளில் என்றபடி),—அரசன் அன்பு காணிய கருதிற்று - அரசனுடைய அன்பைச் சோதிக்கும்படி (அத்தேனு) நினைத்தது. எ-று.

கண் பசுவிற்கும் இமை திலீபனுக்கு முவமை. "கண்ணினைக்காக்கி ன்றவிமையிற்காத்தனர்" என்றார் பிறரும். உடைத்தினம் என்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டுத் தமக்குடைய நாளை எனப் பொருள்கூறலும், அகன்று சென்ற என்பதற்கு நீங்கிவந்த எனப் பொருள்கூறலும், சென்ற என் பதை முற்றாக்கிப் பொருள்கோடலும் ஒன்று. இருபத்திரண்டாநாள் தேனுவந்தனமுடியுநாளாகலின் அது கடைத்தினமென்னப்பட்டது. (கசு)

கண்ணிய பலத்த நெஞ்சங் கருதிய முடிப்ப தாக
நண்ணிய வறிவுப் பால வடதிசை நோக்கிப் போகா
மன்னியல் வளாகங் காப்போன் மருங்கக லாது காப்பத்
திண்ணிய விமயச் சாரல் சேர்ந்தத் தெய்வத் தேனு.

இ-ள். அத் தெய்வத் தேனு - அந்தத் தெய்வத்தன்மையையுடைய காமதேனுவானது,—மண் இயல் வளாகம் காப்போன் மருங்கு அகலாது காப்ப - பூமியிற்பொருந்திய தேசங்களைக் காப்பவனாகிய திலீபன் தன்பக் கத்தை விட்டுநீங்காது காப்ப,—கண்ணிய பலத்த நெஞ்சம் கருதிய முடிப் பதாக - கருதிய பயனையுடையதாகிய மனம்நினைத்த அப்பயனை முடிக் கும்படியாக,—நண்ணிய அறிவின் பால வடதிசை நோக்கிப் போகா - (அறிஞர்களாகிய அருந்தவத்தர்கள் வசித்தலின்) நுட்பமான அறிவின்பகு தியையுடைய வடதிசையை நோக்கிச்சென்று,—திண்ணிய இமயச் சாரல் சேர்ந்தது - திண்ணிய இமயமலைச்சாரலை அடைந்தது. எ-று.

இடத்துளாரறிவு இடத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. பலத்த என்பதற் குத் திடத்தையுடைய எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். திடம் நின்று பூசையேற்றமையால் வந்த திடம். (கஎ)

வேறு.

சேடுபோ காமலர்த் தெய்வத் தாருநீ
ளேடுபோ தாதிழி நறவி றைக்குமான்
மாடுபோ முகிலுடுத் துயர்ந்து வானுல
கூடுபோ முயர்குவட் டுச்சி யெங்குமே.

இ-ள். மாடு போம் முகில் உடுத்து - பக்கத்திலே செல்லுகின்ற முகி லாகிய ஆடையை உடுத்து,—உயர்ந்து வானுலகு ஊடுபோம் உயர்குவட்டு உச்சியெங்கும் - உயர்ந்து விண்ணுலகத்திற்கு ஊடாகப்போகிய உயர்ந்த இமயமலையின் கொடுமுடியெங்கும்,—சேடு போகா மலர்த் தெய்வத் தாரு - பெருமைநீங்காத மலர்களையுடைய தேவதருக்கள்,—நீள் ஏடு போதாது இழி நறவு இறைக்கும் - நெடிய பூவிதழ்கள் (கொள்ளுதற்கு இடம்) போ தாமையினால் இழிகின்ற தேனைச் சொரியும். எ-று.

தாரு உச்சியெங்கும் நறவை இறைக்கும் என்க. இனி உச்சியானது இழிகின்ற தேனை எங்கும் இறைக்கும் என உச்சியை இறைத்தற்கு எழு